

# EPMHΣ

Τιμή της καταχώρησης δι' έκαστον σελίδιον . . . λικτιδ 18  
 εκτάκτως

Ετήσια συνδρομή . . . Δραχ 12  
 εκτίθεται

## ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Αί περί ύπουργικής μεταβολής διαδοθείσαι πρό τινων ημερών φήμαι περί ης και ημεείς αναφέραμεν εις το προηγούμενον φύλλον μας, ησαν ως πληροφόρου μεθα αυτόχρημα γεννημα αδ ουργίας.

Ο διαβύτης ως προς τὸ εἶδος τοῦτο τῆς πολιτικῆς κύριος ῥήγας Ἰακώμῃδης, διὰ νὰ δυναθῇ ὡ ἀπαλλαγῇ τοῦ θάρους τῆς κατ' αὐτοῦ κατηγορίας καὶ τῆς εἰς δίκην παρακκομπῆς του ὡς καταχρασθέντος τὸν δημόσιον πλοῦτον, ἐμηχανεύθη νὰ διαδύσῃ εἰς τὴν πρωτεύουσάν διὰ τινων φίλων καὶ δεκτῶν του τὴν φήμην ὅτι ἐπίκειται ὑπουργικὴ μεταβολή, καὶ ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τὸν ἐπροσκάλεσεν εἰς τ' ἀνάκτορα καὶ συνδιελέχθη μετ' αὐτοῦ περί σχηματισμοῦ νέου ὑπουργείου τοῦ ὁποῖου νὰ διορισθῇ Πρωεδρος. Ἡ φήμη λοιπὸν αὕτη ἠνωμένη μετὴν κατὰ τοῦ ὑπουργείου δυσἀρέσκειαν βουλευτῶν τινων, διὰ μὴ ἰκανοποιηθέντα παράπονα αὐτῶν κατὰ τὸν εἰς τὰς ἐπαρχίας των ὑπαλλήλων τῆς κυβερνήσεως, καὶ ἡ ἰδιότητες ἄλλων πάλιν βουλευτῶν προσκολλουμένων εἰς τοὺς ἰσχυροὺς τῆς ἡμέρας, πρὸς ἐπίτευξιν ἰδιοκτητιῶν ὠφελιμάτων συνέτειναν εἰς τὸ νὰ ἀπορατισθῇ ἐντὸς τῆς Βουλῆς ἡ μὴ παρακομπή του εἰς δίκην, καὶ μόνον νὰ ὑποβληθῇ εἰς ἐπίπληξιν. Ἀλλὰ κατανοήσαντες ἔπειτα πολλοὶ ἐκ τῶν κυρίων βουλευτῶν τὴν ἀπάτην καὶ τὸ μέτρον τοῦ ὁποῖου ἔκαμε χρῆσιν ὁ κύριος Παλαμῃδης διὰ ν' ἀπαλλαγῇ τῆς κατηγορίας αὐτῆς, καὶ γνωρίζοντες ἄλλοθεν ὅτι ἐμελλε νὰ διαταχθῇ ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἡ τῆς συνόδου διάλυσις, δὲν τυνηθὼν εἰς συνεδριάσιν τῆς βουλῆς, ὥστε μὴ ἀπαρτισθέντος ἔκτοτε πλέον τοῦ κατὰ νόμον ἀπατιουμένου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν πρὸς ἐναρξιν συνεδριάσεως, δὲν ἐπεκυρώθη τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως ἐκείνης ἐν ἣ ἀπερασίθη ἡ μὴ παρακομπή εἰς δίκην τοῦ κυρίου ῤήγα Παλαμῃδης, καὶ οὕτως ἐμεινεν εἰς τὰ κρῖα τοῦ λουτροῦ κατὰ τὴν παρομίαν.

Ἄς ἦναι δεδαίολο πὸν οἱ ἀναγνώστες μας ὅτι δὲν ἐπὶκειται ὑπουργικὴ μεταβολή, διότι ὁ πρωθυπουργὸς μας κύριος Κουντουριώτης ἀπολαύει ἀρκούντως τὴν εὐνοίαν τοῦ θένους καὶ τοῦ Βασιλέως. Πῦθἀν εἶναι ὅμως νὰ γίνῃ ὑπουργικὴ μεταβολή, ὅπως καὶ νὰ συμπραξαίρηθωσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον

ἄνδρες πολιτικοὶ ἐκ τῶν διακρινομένων διὰ τε τιμιότητα καὶ ἰκανότητα, καὶ τοῦτο θέλομεν πληροφορηθῆ ἴσως διὰ τοῦ προσεχοῦς ἀτμοπλοίου.

Ὁ κύριος ῤήγας Παλαμῃδης ἐμίσθωσεν ἐφημερίδα τὴν Ἐθνικὴν, διὰ νὰ ἐπαινῇ αὐτὸς ἑαυτὸν, καὶ διὰ νὰ ὑβρίζῃ πολιτικούς τῆς Ἑλλάδος ἄνδρας, ἐκ τῶν διαπρεψάντων διὰ τὴν ἰκαύτητα, τὴν τιμιότητα καὶ τὴν ἀρετὴν των. Καταλληλότατα ἄρα ἐφαρμόζεται εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἡ κοινὴ παροιμία Ἐκάθωσεν ἡ πόλις τὸ διαβῆ κ' ἐπιριγέλα τοὺς διαβάτας. Ἀλλὰ κατ' εὐτυχίαν ἡ ἐποχὴ τῆς ἀγυρτίας καὶ τοῦ ψεύδους ἔκαμε πλέον τὴν περιόδόν τῆς, καὶ τὸ κοινὸν τῆς Ἑλλάδος κρατεῖ ὡς λυθίαν λίθον τὴν ἰσημισύνην, δι' ἧς δοκιμάζει καὶ ἐκτιμᾷ τὴν ἀξίαν ἐκῆστου.

Ὁ κύριος ῤήγας Παλαμῃδης ὁρεῖλει νὰ κατανοήτῃ, ὅτι εἰς τὸν παρόντα αἰῶνα τῶν φώτων καὶ τῆς διανοητικῆς τῶν ἠθῶν ἀναπτύξεως ἡ ἀρετὴ εἶναι τὸ μόνον πρῶτον τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἔχη ὁ θέλων νὰ τεθῇ εἰς ὑψηλὴν περιώπῃ. Ὅτι μεγὰλὴν μοχθηρίαν παρεμφρίζει ἡ κατὰ τῶν ἐτεροθύνων ὄλεθρία περὶ αὐτοχθονισμοῦ ἀρχή, ἥτις ἀν ἤθελε καθιερωθῆ εἰς τὴν πατρίδα μας, ὑπὲρ μόνου τοῦ συμφαινοντος τοῦ κυρίου Παλαμῃδου καὶ τῶν ὁπαδῶν του, ἤθελε διαρέσει εἰς δύο τὸ Ἑλληρικὸν ἔθνος διακυβεύουσα οὕτω τὸ ἔξογον μέλλον του. Ὅτι τὸ βραδυσχεύειν, τὸ ἀπατᾶν καὶ τὸ ναχορυγεῖν εἶναι μὲν ἰκανότης, ἀλλ' ἰκνήσις εἰς τὴν κακίαν. Ὅτι ἡ ἀκριβὴς καὶ τιμὴ ἀναγκαστικῆς δημοσίας περιουσίας εἶναι δείγμα τῆς ἀρετῆς τοῦ πολιτικοῦ ἀνδρός, καὶ ὅτι ὁ ἀνώτατος ἀρχὼν τοῦ ἔθνους τεβόμενος ἑαυτὸν καὶ τὴν κοινὴν γνώμη, καὶ γνωρίζων κάλλιστα, ὅτι τὸ ἰσχυρότερον τοῦ θένου του ὑποστήριγμα εἶναι ἡ ἀρετὴ αὐτῆ, ποιεῖται καὶ βλαβερεῖ, διότι δι' αὐτοῦ τοῦ μέτρου εἴλωκε καὶ θέλει εἴλωσει εἰς ἑαυτὸν τὴν κοινὴν ἀγάπην καὶ τὸν σεβασμόν.

Ἡ περιδοχὴ τοῦ Βασιλέως ἐνέπληξε χαρᾶς τοὺς κατοίκους τῆς Εὐθείας, οἵτινες πανταχοῦ ὑπὸδέχοντο τὰς ΑΑ. ΜΜ. μετ' ἀπερίοριστον ἐπίδειξιν ἐγκαρδίου ἀφοσιώσεως. Εἰς τὴν χωρίον ἡ λουθήρησε τὸ ἀκόλουθον περιέργον περιστατικόν Η Α. Μ. πεζεύσας πλησίον ἐνὸς χωρίου, περιηγεῖτο περίεξ πρὸς ἐπέπτευσιν τῶν παρακειμένων ἰδιοκτητιῶν μόνος ἄνευ

οὐδεμιᾶς ἀκο λουθίας. Οἱ καλοὶ χωρικοὶ ὑποπτευθέντες, ὅτι ὁ Βασιλεὺς δὲν εἰσήρχετο εἰς τὸ χωρίον των, διότι ἦτο δυσχερεποιημένος κατ' αὐτῶν, ἔβραμον ἀθρόοι εἰς προῦπαντήριον Του διαμαρτυρούμενοι, ὅτι αὐτοὶ δὲν εἶχον λάβει μέρος εἰς τὴν στάσιν τοῦ Κραζώτου καὶ ἂν τινες παρετύθησαν, τοῦτο ἐγένετο διὰ τῆς βίας. Ἡ Α. Μ. τοὺς ὑποδέχθη πατρικῶτατα καὶ τοὺς παρηγόρησεν εἰπὼν εἰς αὐτούς, ὅτι ἡ Πατρικὴ Του εὐνοία εἶναι κοινὴ πρὸς ὅλους τοὺς λαοὺς Του, τοὺς ὁποῖους θεωρεῖ ὡς ἀγκλητὰ Του τέκνα. Οἱ χωρικοὶ εὐχριστῆσαντες τὸν Βασιλέα, ἀεχώρησαν πλήρεις χαρᾶς. Ἄς ὅποιον δήποτε χωρίον καὶ ἀνδριονοὶ αἱ ΑΑ. ΜΜ. δὲν ἤκουεν, εἰμὴ διαβεβαιώσεως ἀφοσιώσεως, καὶ ὅτι οἱ λαβόντες μέρος εἰς τὴν στάσιν τῆς 1 Ἀυγούστου ἐτύθησαν διὰ τῆς βίας καὶ τοῦ φόβου.

Τὴν 29 αἱ ΑΑ. ΜΜ. ἀνέβησαν εἰς τὸ ὄρος Ἰδης (Δελφοί) εἶθλα φαίνεται ἅπαντα ἡ Φθιώτις καὶ Βοιωτία, ἡ Ἄττικὴ, τὸ Ἀργεῖον, ἡ Κρήτη, καὶ ὅλα αἱ πρὸς βορρᾶ καὶ μεσημερίαν νῆσοι μεχρὶ τοῦ Ἑλλησπόντου. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν οἱ κάτοικοι τῆς Κύμης εἶχον κάμει προσκομισίας πρὸς ὑποδοχὴν τῶν Βασιλέων, ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ἐγένοντο κατ' ἐκεῖνην τὴν ἡμέραν ἐκλογαί, δὲν ἠθέλησαν αἱ ΑΑ. ΜΜ. νὰ ὑπάγωσιν, ὡθὲν καὶ εἰσῆλθον ἐν Κύμῃ τὴν ἐπιούσαν (τὴν 30) ὑποδεχθῆσαι ὑπὸ τοῦ λαοῦ λαμπρότατα. Εἰς Κύμην ὀλίγας μόνον ὄρας διέμεινον καὶ ἐπέστρεψαν εἰς Ἀθῶνάρι, ὅθεν θέλουν ὑπάγει εἰς Χαλκίδα διὰ Στύρων καὶ Ἀλιβερίου. Τὴν προσεχῆ τρίτην δὲ τοῦ ἐνεστώτος, τὴν μετμεδρίαν, φθάνουσιν ἐριπποὶ εἰς Κόζαν, ὅθεν θελοῦσι τὰς παραλάβει αἱ βασιλικαὶ ἀμαξαί. Αἱ ΑΑ. ΜΜ. τὸ ἑσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας θέλοῦσιν εἰσθαι εἰς τὰς πρῶταις Τῶν Ἀθῆνας.

Πρὸ τινων ἡμερῶν ἐξήλθε τῶν πιστήριων καὶ τὸ τέταρτον φυλλάδιον τῆς μετῴρασεως ὑπὸ τοῦ κυρίου Ἰωσήφ Ἰσιᾶτου δικηγόρου τοῦ περὶ Ναυτικοῦ Ἐμπορίου τρίτου μέρους τοῦ περὶ ἐμπορικοῦ δικαίου συγγράμματος τοῦ Παρδεσσού. Τὴν μετῴρασιν ταύτην ἀποτελοῦσαν τέσσαρα φυλλάδια, συσταίνει εἰς τὸ κοινὸν ἡ ἐφημερὶς μας ὡς ἴλιαν ἀναγκαίαν εἰς τοὺς μὴ ἐγκρατεῖς τῆς Γαλλικῆς γλώσσης Ἑλληνας.

Ἡ τιμὴ τῶν τεσσάρων φυλλάδιων προτῴω ἰσθῆ εἰς δραχ. 12, πωλοῦνται δὲ ταῦτα παρὰ τῷ μετῴραστῇ καὶ ἐκδότῃ.

## ΠΑΡΑΦΥΛΙΣ.

### ΕΘΕΛΒΙΝΑ.

Μετῴρασις ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ.

Συνέχεια. Ἴδε τοὺς Ἀριθμοὺς 367 ἔως 371.

Ἡ κόμητσα ἔμεινε πολλοὺς μῆνας εἰς Ὀλβερὰν μελγχολίαν ἥτις ἐξῆστένεσε τὸ λογικὸν τῆς· δὲν ἠδύνατο νὰ γνωρίσῃ οὔτε αὐτῆς τῆς καταλυπημένης θυγατρὸς τῆς τὴν φωνήν, ὅποία ἀκαταπαύτως καθημένη πλησίον τῆς κλίνης τῆς, ἤκουεν ἐξαίφνης τοὺς διακεκομμένους τῆς λόγους φεύγοντας ἀπὸ τὸ στόμα τῆς, οἵτινες εἰδείκνον τὴν ἀπελπισίαν τῆς διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ συζύγου τῆς.

Ἡ Ἐθελβίνα εἴλωκε μίαν ἡμέραν τὴν προτοχὴν τῆς λέγουσάν, ὅτι ἦτο δυνατόν νὰ ὑπάρχῃ εἰς τὴν Ἰαλλίαν ἐπατρίδα τῆς, ὅτι ὁ Βασιλεὺς δὲν ἐπέστρεψεν ἀκόμη, καὶ ὅτι, ἐπειδὴ οὐδεμίαν βέλεια εἶδρσις περὶ τῆς τύχης τοῦ πατρός τῆς δὲν ἤλθεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἠδύνατο ἀκόμη νὰ ἔχη ἐλπίδας. Ἡ Κόμητσα ἔβλεπε ὅτι ἐνεψυχώθη ἀπὸ τὴν ἐλπίδα ταύτην τὴν ὁποίαν ἡ θυγατὴρ τῆς ἐπροσπάθει νὰ τῇ ἐμπνεύσῃ, καὶ ἐγερθεῖσα εἰς τὸ στρωμνῆ τῆς παρακάλεσεν ἐνθέρμως τὸν οἰφάνον.

Ἀλλὰ ποῦ εἶσαι ὁ Ἀρθῦρος μου; ἐπρόσθεσε δὲν ἔμαθον οὐδεμίαν εἰδήσιν περὶ αὐτοῦ; χρόνος παρελήθειν ἦδη, ἀφοῦ μὲν τὸν ἐπέστρεψαν! δὲν θέλει ἄρα ἐπιστρέφει ποτέ; Φεῖ! πρέπει λοιπὸν ν' ἀποραίσω ν' μὴ μεταιδῶ ποτέ τὸ φίλιον ἐκεῖνο παιδίον! Ἡ Ἐθελβίνα, θέλουσα νὰ καταπραύη τὴν λύπην τῆς μητρὸς τῆς, καὶ νὰ διασκεδάσῃ τὴν Ὀλιβεράν αὐτῆς ἀρκῶσιν, ἐτόλμησε νὰ τῇ φανερώσῃ τοὺς στοχασμούς τῆς,

καὶ τῇ εἶπεν, ὅτι ἐὰν ὁ Ἀρθῦρος δὲν ἀπέθανεν, ἴσως ἦτον ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ Λεοπόλδου. Ἀλλὰ μόλις εἶπεν ἀνακινῶν τοὺς μυστικούς στοχασμούς τῆς, καὶ ἡ Ὀλιβερίνα, λαβούσα ζωηρῶς τὴν χεῖρα τῆς θυγατρὸς τῆς τὴν παρεκάλεσε νὰ στείλῃ ἄνθρωπον ἐπίτηδες εἰς τὴν βασίλισσαν, καὶ νὰ τὴν παρακαλέσῃ νὰ διορίσῃ ἐν τάγμα στρατιωτῶν διὰ νὰ ἐρευγήσῃ εἰς τὸ φρούριον, καὶ εἰς τὰ κτήματα τοῦ Λόρδου Σαιντιέερ.

Ἄ! ἐρῶναξες! γνωρίζω καλῶς ὅτι ἡ ψυχὴ του εἶσαι ἰκανὴ νὰ συλλάβῃ τοιοῦτους ἀπανθρώπους σνοπούς. . . .! Σπεῦσον, Ἐθελβίνα μου, προσπάθησον ν' ἀνακουρίσῃς τὴν κλιτηρυσμένην καρδίαν τῆς μητρὸς σου. . . Φέρε μοι τὸ φίλιτόν μου παιδίον. . . Ἀλλ' ὁ Γεδορβέδος. . . ἂ! φοβίμαι μήπως δὲν τὸν μεταῆδον οἱ ἀπὸ τὰ δάντρα ἐξαπθενήσαντες ὀφθαλμοὶ μου. . . Μόνος ὁ τάφος θέλει μᾶς ἐνώσει πάλιν μετ' ὀλίγον. "

Ἡ Ἐθελβίνα ἐννοοῦσε μετ' λύπην, ὅτι ἡ μήτηρ τῆς ἐξῆσθῆναι ἡμέραν ἐξ ἡμερᾶς ὅθεν ἔσπευσε νὰ στείλῃ τὸν ταχυδρομόν, ὡς εἶπε ἐκεῖ, καὶ παρευθὺς ἡ βασίλισσα συγκατανεύσασα εἰς τὴν παρακλησίαν τῆς ἐπρόταξε νὰ ἀναχωρήσῃ τὸ στράτευμα μετὰ τὰς βασιλικὰς διαταγὰς.

#### ΚΕΦΑ. Ε.

Εἰς τὴν ἄουσία, τοῦ βασιλέως ὁ Λεοπόλδος εἶχε σχεδιάσει συνωμοσίαν μετὰ Βερώνους τινὰς τολμητίας ὡς αὐτὸς, διὰ νὰ δυναθῇ ἡ ἀνακτίσῃ τὴν ἡδῆ δημοκλένια ἀπὸ τὸν βασιλέα ὑπαρχοντὰ του. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ συνωμοσία ἀνεκαλύθη ἐν καιρῷ, φοβούμενος τὴν ὀργὴν τοῦ Ἐδουάρδου [οὐ μόνον διὰ τοῦτο τὸ ἐγκλήμα, ἀλλὰ καὶ δι' ἄλλας μυστικὰς αἰτίας], ἀπεσύρθη εἰς τὸ φρούριον του. Εἰς τούτον τὸν τόπον ὅστις ἔκειτο εἰς τὰ ὄρη τῆς Βαλίας, ἐσύναξε τινὰς στρα-

τιώτας κικεύρους καὶ ἀηλιπισμένους διὰ τὰ πολλά των ἐγκλήματα. αἱ ἐπειδὴ αὐτὸς διήγην εἰς ἀσωτείαν καὶ εἰς τὸ νὰ κάμῃ συνωμοσίαν, ἡ γνωστὴ φιλοδοξία του καὶ οἱ σκοποὶ τῆς ἀλαζονικῆς του ψυχῆς ἐδικαίοναν τὴν ἀυστηρότητα, τὴν ὁποίαν μετεχειρίσθη ἡ βασίλισσα πρὸς αὐτόν. Ἰδοθῆ λοιπὸν βία διαταγὴ νὰ ζητήσουν τὸν Ἀρθῦρον καὶ τινὰς προδότας, τοὺς ὁποῖους ὑπέθετον ὅτι ἐκρυπτον εἰς τὸ φρούριον του.

Τοῦτο τὸ φρούριον ἀπὸρθητο διὰ τὴν θέσιν του, ὑπῆρξε πρὸς τὴν βασιλικὴν πάλαιον, διότι ἦτο κτισμένον ἐπάνω εἰς βουνὸν ἀπρόσιτον καὶ ἠδύνατο ν' ἀνιέξῃ εἰς μακρὴν πολιορκίαν. Διὰ νὰ ἐμῆθῃ δὲ τίς εἰς αὐτό, ἔπρεπε νὰ ἡξέυρη τὴν κρυφίαν εἰσοδον, ἥτις ἐκρύπτετο μετὰ αὐτὴν τέχνην, ὡς ἦτον ἀδύνατον νὰ ἀνακαλυθῇ ὁ ἑστρωτικὸν ἀνοιγμα δι' οὐ μόνον ἠδύνατο νὰ περιπατήσῃ εἰς τὸ βουνόν, ἐπειδὴ ὅλα τ' ἄλλα μέρη ἦσαν σχεδὸν ὄρηα μεχρὶ τῆς κορυφῆς του.

Πρὶν ἐπιλήσωμεν τί ἐκατόρωθων οἱ βασιλικοὶ στρατιῶται, ἀς διαγράψωμεν συντόμως τὸν χαρακτῆρα τοῦ κυρίου τοῦ τρομεροῦ τούτου φρουρίου.

Ὁ Λεοπόλδος Λόρδος Σαιντιέερ, ἦτον ὁ μονογενὴς υἱὸς τῆς ἀδελφῆς τοῦ κόμητος Φιτσαβούρ. Ἡ ἀδελφὴ τοῦ Ἀλικία ἦτο δέκα ἔτη μεγαλιτέρα ἀπὸ τὸν ἀδελφόν τῆς, τὸν μόνον ἀβῆνα κληρονομὸν τῆς ἐσδύτου ταύτης αἰσχευείας. Σὺζευχθεῖσα δὲ πολὺ νῆα μετὰ τὸν Λόρδον Σαιντιέερ, ἀπέθανε πρὸ τοῦ εἰκοστοῦ ἔτους τῆς ἡλικίας τῆς. Ἀλλ' ὁ συζυγὸς τῆς ὀλίγον ἐπέζησε, διότι ἀπέθανε πεισὼν ἀπὸ ἔκγονον, καὶ ὁ θάνατός του ὑπῆρξε τόσο ἀφροντίστους, ὡστε δὲν ἔλαβε καιρὸν νὰ κάμῃ τὴν διαθέσιν του, καὶ νὰ διορίσῃ κληρονομὰ τοῦ δεκαετοῦς υἱοῦ του. Ἐκ τούτου λοιπὸν τοῦ συμβεβηκότος ὁ Λεοπόλδος ἔβην ἀπόλυτος κύριος καὶ τῆς περιουσίας του καὶ τῶν πράξεων του.

## ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

## ΠΡΩΣΙΑ.

Εν Βερολίω, τὴν 22 Σεπτεμβρίου

Νέον Ὑπουργεῖον ἐσχηματίσθη. Ὁ κύριος Πφούελ διωρίσθη ὕπουργός τοῦ Πολέμου καὶ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργείου. Ὁ κύριος Ἐϊχμάν ὕπουργός τῶν Ἐσωτερικῶν, ὁ κύριος Βόνν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ὁ κύριος Δσενθφ προσωρινός ὕπουργός τῶν Ἐξωτερικῶν. Τὸ ὕπουργεῖον τῆς Γεωργίας ἐνεπιστεύθη προσωρινῶς εἰς τὸν κύριον Ἐϊχμάν, τὸ δὲ τοῦ Ἐμπορίου τῆς Βιομηχανίας καὶ τῶν Δημοσίων ἔργων εἰς τὸν ὕπουργόν τῶν Οἰκονομικῶν προσωρινῶς. Ὁ δὲ ὑπογραμματεὺς τῆς ἐπικρατίας κύριος Μούλλερ ἐπεφορτίσθη προσωρινῶς μετὰ τὸ ὕπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης.

Ἡ σύνθεσις αὐτῆ τοῦ Ὑπουργείου, λέγει ἐφημερίς τις τῶν Παρισίων, εἶναι ἀπόπειρα τοῦ κυβερνᾶν ἐναντίον τῆς πλειοψηφίας τῆς συνελεύσεως, ἢ καταναγκασμὸς τοῦ νὰ συμβαδίσῃ μετὰ τὸ ὕπουργεῖον τὸ ὁποῖον δὲν ἀπολαύει τὰς συμπαθείας τῆς.

Ὁ στρατηγὸς Βράνζελ ἐπεθεώρησε τὰ στρατεύματα τῆς φρουρᾶς, ἢ δὲ ἐθνικὴ φρουρὰ ἢ ὑπὸ τοῦ κυρίου Ρίμπλερ διοικουμένη τὸν ὑποδέχθη μετ' ἀνευφημιῶν. Μετὰ τὴν παράταξιν εἶπε πρὸς τοὺς ἀξιωματικούς, ὅτι ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελε διαταραχθῆ ἡ τάξις, δὲν θέλει ἐπεμβῆ ὁ στρατὸς εἰμὴ ἐὰν ἢ πολιτικὴ φρουρὰ δὲν δυνηθῆ νὰ καταστρίβῃ τὴν ἀναρχίαν.

Ὁ στρατηγὸς Βίλιζεν ἀνεχώρησε διὰ τοὺς Παρισίους ἐπιφορτισμένος μετ' ἐπιστολῆν παρὰ τῷ στρατηγῷ Καβαίνιαι. Ἀφότεροι οὗτοι συνεπολέμησαν ἐν τῇ Ἀλγερίᾳ καὶ εἶναι στενοὶ φίλοι.

Τὴν 14 Σεπτεμβρίου συνέβη ταραχὴ τις ἐν Βερολίω ἐνεκα ἐριδος μεταξὺ κατοίκων τινῶν καὶ τῶν στρατιωτῶν τοῦ 24ου πεζικοῦ τάγματος

## ΓΕΡΜΑΝΙΑ.

Φραγκοφούριον, τὴν 21 7θρίου.

Ὁ ἀρχιδούξ τοποτηρητὴς τῆς αὐτοκρατορίας ἐδημοσίευσεν τὴν ἐπομένην προκήρυξιν.

**Γερμανοὶ!**

» Αἱ ἐγκληματικὰ ἀπόπειραι, τῶν ὁποίων θέατρον ὑπῆρξεν ἡ πόλις τοῦ Φραγκοφουρίου, ἢ προσχεδιασθεῖσα προσβολὴ κατὰ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, ἢ εἰς τὰς ὁδοὺς ὀχλαγωγίας,

Ἐπειδὴ λοιπὸν τὰ ὀρηκτικὰ πάθη του δὲν εἶχον ποτὲ δαμασθῆ ἀπὸ ἐξουσίαν πατρός, οὕτε διορθωθῆ ἀπὸ τὰ ἡμέρα μαθήματα τῆς φιλίας, ἔμεινεν ἀχαλίως διάλου. Καὶ δὲν εἶναι παράδοξον νὰ ἔγινεν ὑψηλόφρων, βίαιος καὶ αὐθαίρετος, ἐπειδὴ ἦτο περικυκλωμένος ἀπὸ κόλακας καὶ παρασίτους, ἀπὸ τοὺς ὁποίους διεφθείρετο καθημέραν περισσότερον ἢ ἐκ φύσεως κακὴ καρδία του. Ὅλοι οἱ οἰκιακοὶ του ἔζων ὑπὸ τὴν τυραννίαν του, καὶ εἰς τὴν ἡλικίαν, καθ' ἣν ἠδύνατο νὰ ἦναι ὠφέλιμος εἰς τὸν κοινωνικὸν βίον, ἔγινεν ἡ μάστιξ αὐτοῦ. Δὲν ἐτελεσφόρησαν διάλου αἱ συμβουλαὶ τοῦ θεοῦ του, ὅσας μετεχειρίσθη διὰ νὰ τὸν ἐμποδίσῃ ἀπὸ τὰ ἐλαττώματα, εἰς τὰ ὁποῖα ἐξέκλινε, καὶ διὰ νὰ μὴ ἀκούη τὰς συλλὰς ταύτας ἐφρόντισεν ν' ἀποφύγῃ τὸν κόμητα Φίτσαβούρν. Ὡς δὲ συνηθικιώτης σχεδὸν μετὰ τὸν Γοδφρέδον, δὲν τῷ παρεχόρει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξετάξῃ τὰς πράξεις του. Τὰ πολλὰ πλοῦτη του εἰλικύσαν περὶ αὐτὸν πλῆθος κολάκων, οἵτινες διήγειραν περισσότερον τὸ φυσικὸν μῖσος του πρὸς τοιοῦτον φίλον τοῦ ὁποίου τὴν ἀξίαν πολὺ ὀλίγον ἐγνώρισεν. Ἀλλ' εἰς διάστημα ὀλίγων ἐτῶν διεισκόρπισε τὰ πλοῦτη του, καὶ ἀπὸ ἐπόλησεν ὅλα ὅσα εἶχε, δὲν τοῦ ἔμεινεν ἄλλο εἰμὴ ὀλίγα χρήματα ἀπὸ τὰ πωληθέντα κτήματά του, καὶ τὸ γοτικὸν φρούριον Σαιντιβέρ.

Πολλάκις ἐπροσπάθησε νὰ νυμφευθῆ πλουσίαν τινα κληρονόμον διὰ ν' ἀνακτήσῃ τὰ παλαιὰ πλοῦτη του, ἀλλὰ διὰ τὴν γνωστὴν διαφθορὰν ἰῶν ἡθῶν του, ἀπέτυχε τοῦ σκοποῦ. Μὴν ἔχων δὲ πλέον πόθεν νὰ οἰκονομῇ τὰ ὑπέρογκα ἐξοδά του, ἠναγκάσθη νὰ καταφύγῃ εἰς τὸν θεὸν του, ὅστις ἀμέσως τῷ ἐχορήγησε τὴν μεγάλην ποσότητα, τῆς ὁποίας ἐχρηξέ, καὶ ἐπειδὴ ὁ Γοδφρέδος τῷ ἐπέσπερε μετ' εὐκολίαν τὴν βοήθειαν αὐτήν, ἔλαβε θάρρος νὰ ἔλθῃ ὁ ἴδιος εἰς τὸ Ἀβούρν διὰ

γία, ἣτις κατεστάλη διὰ τῆς ἰσχύος τῶν ὄπλων, ἢ φρικτῶδης δολοφονίας, αἱ τρομεραὶ ἀπειλαὶ καὶ αἱ ὑβρεῖς τῶν ὁποίων ἀντικειμένων ὑπῆρξαν ἀντιπρόσωποι τινες, ἐναργῶς ἀπέδειξαν τοὺς σκοποὺς καὶ τὰ σχέδια ἐνδὸς κόμματος θέλοντος νὰ κηρύξῃ τὴν πατριδα μας εἰς τὴν φρικτὴν τῆς ἀναρχίας καὶ τοῦ ἐμφυλίου πολέμου.

» Γερμανοὶ! Ἡ ἐλευθερία σας μοὶ εἶναι ἱερά. Αὕτη θέλει θεμελιωθῆ σταθερῶς καὶ διαρκῶς ἐπὶ τοῦ πολιτεύματος πρὸς σύνταξιν τοῦ ὁποίου συνῆλλον οἱ ἀντιπρόσωποι σας, ἄλλοι ὅμως σὰς ἀρπαγῇ, ἐὰν ἢ ἀναρχία μετὰ τῆς συνοδείας τῆς διασπαρῆ ἐπὶ τῆς Γερμανίας.

» Γερμανοὶ! Ὁ ἀπὸ 25 Ἰουνίου 1848 νόμος μετέβαλε μετὰ τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν, διὰ τὰς ὑποθέσεις τὰς ἀφορώσας τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν γενικὴν εὐημερίαν τῆς Γερμανίας. Εἶμαι λοιπὸν ἐπιφορτισμένος νὰ προστατεύω τὴν πατριδα μας, ὅσῳκις ἐπαπειλεῖται ἀπὸ ἐξωτερικοὺς ἐχθρούς, ἢ ἀπὸ πράξεις ἐγκληματικὰς ἐσωτερικῶς.

» Γνωρίζω τὰ καθήκοντά μου ἠξεύρω νὰ τὰ ἐκπληρώσω, καὶ θέλω τὰ ἐκπληρώσω σταθερῶς καὶ ἐντελῶς, καθόσον δὲ ἀφορᾷ ὑμᾶς, πολῖται Γερμανοὶ, οἵτινες ἀγαπᾶτε τὴν πατριδα καὶ τὴν ἐλευθερίαν, εἶμαι βέβαιος ὅτι θέλετε μετὰ βοήθειαν καὶ συνεργήσῃ μετ' ἐμοῦ δραστηρίως.

Ἐν Φραγκοφουρίῳ τὴν 22 Σεπτεμβρίου 1838

Ὁ Τοποτηρητὴς τῆς αὐτοκρατορίας  
Ἰωάννης.

— Ἐφημερίς τις τῆς Γερμανίας δημοσιεύει τὸ ἐπόμενον ἄρθρον.

» Ἐπειδὴ προφανέστατον εἶναι ὅτι τὰ μεταξὺ ἡμῶν πρὸ ὀλίγου συμβάντα ἔχουν πολυαριθμους ρίζας καὶ δύναται νὰ ἀνανεωθῶσι, διέταξεν ἡ κεντρικὴ ἐξουσία νὰ τεθῆ εἰς κίνησιν στρατιωτικὸν τῆς αὐτοκρατορίας σῶμα προσδιωρισμένον εἰς τὸ νὰ προστατεύσῃ τὴν ἐθνικὴν συνέλευσιν καὶ τὴν κεντρικὴν ἐξουσίαν, καὶ ἐτέθη τὸ σῶμα τοῦτο εἰς τὰς διαταγὰς των.

» Πισίγνωστον εἶναι ὅτι αἱ δημοκρατικαὶ ἐταιρίαι ἐκήρυξαν τὸν πόλεμον τὴν 17 τοῦ μηνὸς τούτου κατὰ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως. Κατ' αὐτῶν λοιπὸν πρέπει νὰ ληρθῶσι τὰ μέτρα. Τὸ δικαίωμα ἔθεν τῆς ἐλευθερίας συνενώσεως παύει ὅπου ἄρχεται ἡ ὀχλαγωγία. Ἐὰν λοιπὸν αἱ δημοκρατικαὶ ἐταιρίαι εὐρίσκωνται εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, καὶ ἐὰν ὑποτεθῆ ὅτι ἔχουν ρίζας ἐφ' ὅλης τῆς Γερμανίας, ἀνάγκη εἶναι τότε ἢ κεντρικὴ κυβέρνησις νὰ διατάξῃ τὴν κατάργησίν των εἰς ὅλα τὰ Γερμανικὰ κράτη.

Καὶ τὸ περὶ τύπου ζήτημα εἶναι ὡσαύτως δυσχερὲς. Μολοντί ὁ τύπος ἀπολαύει ἐντελῆ ἐλευθερίαν, πρέπει καὶ αὐτὸ νὰ περιορισθῆ ὡς καὶ ἡ ἐλευθερία συνένωσις, διότι δὲν πρέπει

νὰ ζητήσῃ πάλιν ἀπὸ τὸν κόμητα καὶ ἄλλην βοήθειαν.

Τότε πρῶτον εἶδε τὴν νέαν καὶ ὡραίαν Ἐθελβίαν, καὶ συνέλαβε τὸν σκοπὸν νὰ νυμφευθῆ τὴν ἐξαδέλφην του. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἦτο πολὺ νέος τότε, ἐστοχάσθη ὅτι τοῦτο θέλει τὸν ἐμποδίσει, τοῦλάχιστον διὰ τινὰ ἔτη ἀκόμη, ἀπὸ τοῦ νὰ τὴν συζευχθῆ. Ἠξεύρε δὲ, ὅτι μετὰ τὸν θάνατον τῆς Κομήσεως, τὰ πλοῦτη τῆς θυγατρὸς τῆς θέλουν εἶσθαι ἄπειρα. Καὶ ἐπειδὴ ἡ Οὐρσουλίνα ἦτο φιλάσθενος, ἐσυμπέρανεν αὐτὸς, διότι τὸ ἐπεθύμει, ὅτι δὲν ἤθελε ζῆσαι πολὺ, καὶ ὅτι ἡ Ἐθελβίνα, ἀνεξάρτητος τότε ἀπὸ τὸν πατέρα τῆς δὲν ἤθελε τὸν ἀποφύγει, ὡς νέος καὶ ἄπειρος. Αὕτη εἶναι ἡ αἰτία δι' ἣν, ἐνῶ ἔμελλεν ν' ἀναχωρῆσῃ ἀπὸ τὸ φρούριον, ἠθέλησε νὰ τὴν κάμῃ νὰ γνωρίσῃ τὸν θαυμασμὸν τὸν ὁποῖον αὕτη τῷ ἐπροξένησεν. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἐκεῖνη δὲν ἐδέχθη τὴν λατρείαν του, ὡς εἶδομεν, ἀπεφάσισε νὰ κυριεύσῃ τὸν διὰ τὴν φιλοχρηματίαν του πολῦτιμον τοῦτον θουσαυρὸν, καὶ ἐτόλμησε νὰ πρεβάλλῃ εἰς τὸν κόμητα νὰ τῷ δώσῃ τὴν Ἐθελβίαν.

Ὁ χαρακτὴρ τοῦ Λεοπόλδου ἦτο πολὺ γνωστὸς εἰς τὸν Γοδφρέδον, καὶ μ' ὅλον ὅτι ποτὲ δὲν ἔπαυεν ἀπὸ τοῦ νὰ τὸν συμβουλευῆ, ποτὲ ὅμως δὲ τῷ ἠρνήθη χρηματικὴν βοήθειαν. Ἀλλ' ὅταν ὁ ἀνεψιὸς ἐπρόβαλε νὰ τὸν κάμῃ γαμβρόν του, τὸ πρόβλημα τοῦτο ἐπέπραξε τὴν φιλοστοργίαν του. Τὸν ἐπέπληξε λοιπὸν διὰ τὰ ἐλαττώματά του μετὰ πολλὴν ἴσως αὐστηρότητα, καὶ τὸν ἐμποδίσεν ἀπὸ τοῦ νὰ τολμᾷ νὰ ἔγῃ τὴν ἐλπίδα του εἰς τὴν Ἐθελβίαν.

Ἡ ὑψηλόφρων ψυχὴ τοῦ Σαιντιβέρ δὲν ἠδύνατο νὰ ὑποφύγῃ ταύτην τὴν πρέπουσαν πρὸς αὐτὸν καταφρόνησιν, ὅθεν παραδοθεὶς εἰς ὅλην τὴν λύσαν του, ὤμωσεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ τοῦ θεοῦ ὅτι θέλει ἐκδικηθῆ διὰ τὴν ὕβριν ταύτην. Ὁ Γοδφρέδος καταφρονῶν ἀπειλᾶς, ὑπαγορευόμενος ἀπὸ τὴν

νὰ συγχωρῆται νὰ χρησιμεύῃ ὁ τύπος ὡς ὑποπόδιον τῆς ὀχλαγωγίας. Ἡ ἐξουσία λοιπὸν ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς ἐθνοσυνελεύσεως θέλουν λάβει μέτρα κατὰ τῶν τοιχοκολλήσεων, τῶν προσκλήσεων, τῶν στασιαστικῶν συνενώσεων καὶ λοιπῶν.

## ΓΑΛΛΙΑ.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν τῆς Ἐπαρχίας Σένης (Σηκωάν) προκηρύχθη τὴν 21 Σεπτεμβρίου εἰς τὸ κατάστημα τῆς Δημαρχίας. Οἱ ἐπιλαχόντες τὴν πλειονοψηφίαν εἶναι ὁ Λουδοβίκος Βοναπάρτης λαβῶν ψήφους 110 752, ὁ Ἀγιλὺς Φούλδε λαβῶν ὡσαύτως ψήφους 78, 891, καὶ ὁ Φραγκίσκος Ρασπάλ λαβῶν 66, 963 ψήφους.

Τὴν προκήρυξιν τοῦ ὀνόματος τοῦ Λουδοβίκου Βοναπάρτου ὑπέδεχθη ἡ μουσικὴ τῆς ἐθνικῆς φρουρᾶς, παιανίσαν τὸν γνωστὸν παῖδ' ἀς ἡμεῖς ἀγροπῖνοι ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς αὐτοκρατορίας. Μέρος τοῦ ὄχλου ἐκράυαζε, Ζήτω ὁ αὐτοκράτωρ, Ζήτω ὁ Ναπολέων. Τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου Ρασπάλ ἐχαιρέτηθη καὶ εἰς τὴν αἴθυσαν τῆς δημοκρατίας μετὰ τὸ ζῆτω ἡ δημοκρατία, Ζήτω ἡ κοινωνικὴ δημοκρατία.

Ζωηροτάτη ταραχὴ συνέβη τὴν ἡμέραν ταύτην ἐν Παρισίαις, διότι παρεκτὸς τῆς συγκινήσεως τὴν ὁποίαν ἐπροξένησε τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν, διεδόθη ἀπανταχοῦ ὅτι ὑπάρχει κρίσις ὑπουργικὴ καὶ δυσκολία νὰ συστηθῆ νέα κυβέρνησις. Πολλοὶ ἀντιφάσκουσαι φῆμαι ἐκυκλοφόρου περὶ αὐτοῦ τοῦ ἀντικειμένου. Ἐν τούτοις ἐντελεστάτη ἡσυγία ὑπῆρχε καὶ εἰς τοὺς Παρισίους καὶ εἰς τὰ πρόσαιτα.

## ΙΤΑΛΙΑ.

Ἡ ἐφημερίς τῶν συζητήσεων ἀναφέρει τὰ ἐπόμενα περὶ τοῦ Ἰταλικοῦ ζητήματος.

Ὁ ἀπόπλους τοῦ Σαρδικοῦ στόλου τοῦ μέχρι ἔσχατος ἐν τῷ Ἀδριατικῷ κόλπῳ διαμένοντος ἐπέπνευσε φόβους, ὅτι ἢ Ἐνετία ἀφεθείσα ἀνευ βοηθείας ἠδύνατο νὰ προσβληθῆ καὶ νὰ κυριευθῆ ὑπὸ τῶν Αὐστριακῶν. Ἐπιτίξομεν ὅμως ὅτι οἱ ὀρβοὶ οὗτοι δὲν θέλουν πραγματοποιηθῆ. Ἡ Ἐνετία ὡς εἶναι γνωστὸν, ἠρνήθη νὰ ὑπογράψῃ δι' ἐαυτὴν τὴν μεταξὺ τοῦ Αὐστριακοῦ ἀρχιστρατήγου καὶ τοῦ βασιλέως Καρόλου Ἀλβέρτου συμφωνηθεῖσαν ἀνακωχὴν. Ἡ θέσις τῆς αὐτῆς ἐπρεπε νὰ διατηρηθῆ, ἐνόσω δὲν ἤθελεν ἐπιτύχει ἀποδοχῆς ἢ ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων τῆς Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας προσφερθεῖσα μεσολάβησις. Νῦν δὲ οὐδὲν κωλύει τὴν ἐνεστώσαν τῆς Ἐνετίας κυβέρνησιν τοῦ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν ἀνακωχὴν. Οὕτω δὲ ἅπαντα

ὀρμὴν ψευδοφιλοτιμίας, τὸν διέταξε ν' ἀναχωρῆσῃ ἀπὸ τὸ Ἀβούρν, καὶ ποτὲ νὰ μὴ μεταφανῆ ἐκεῖ. Ἐκτοτε ὁ Λεοπόλδος ἐνησχολήθη εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν σκληρῶν σκοπῶν του, καὶ ἀναχωρῆσας ἀπὸ τὸ φρούριον μετὰ λύσαν εἰς τὴν καρδίαν, ἐσχέδιασε τὰς δυστυχίας ὅσας ἔμελλε νὰ προξένησῃ εἰς ὅλην ταύτην τὴν οἰκογένειαν.

Ὁ Λεοπόλδος ἦτον ἀκαταπράϊντος, καὶ μόνος ὁ θάνατος τοῦ θεοῦ του τὸν ὁποῖον ἐμισοῦσεν, ἠδύνατο νὰ παύσῃ τὴν ἐγθραν του. Τὸ ὑψηλόφρον ἦθος του, καὶ τὸ γιγαντιαῖον ἀνάστημα του τῷ ἐχρησίμευον εἰς τὸ νὰ μεταχειρίζεται τὴν ὑπεροχὴν ἐκείνην, τὴν ὁποίαν ἐδειχνε πρὸ πάντων ἔμπροσθεν εἰς τοὺς κατωτέρους του. Τὰ ἀθλητικὰ σχήματά του ἐνέπνευσαν τρόμον· τὸ δὲ μέγαλον του μέτωπον, καὶ τὰ μαῦρα καὶ ἐνωμένα ὀφρυδιά του ἐπροξένον εἰς τὰ μεγάλα του ὄμματα διαπεραστικὴν ἔκφρασιν, ἣτις διήρχετο εἰς τὰ βάθη τῆς ψυχῆς ἐκείνου, τὸν ὁποῖον παρατηρεῖ. Τὰ μαῦρα καὶ στρυφογυρισμένα μαλλία του ἠξάνον τὴν ἀγριότητα τοῦ βλέμματός του, καὶ εἰς τοὺς προσωποεικὸς χαρακτήρας του ἦτο ζωγραφισμένη ἡ δολιότης καὶ ἡ σκληρότης. Τοιοῦτος ἦτον ὁ Λεοπόλδος βαρῶνος Σαιντιβέρ.

Ἀς ἐπιστρέψωμεν τώρα εἰς τὸ φρούριον Ἀβούρν, ὅπου οἱ βασιλικοὶ ἀξιωματικοὶ ἐφθάσαν ἀπὸ τὸ Λονδίον. Ὁ Ρυπέρος ἰατρευθεὶς τότε ἀπὸ τὰς πληγὰς του, ἠθέλησε νὰ τοῦ ἀκολουθῆ εἰς τὸ Σαιντιβέρ, ἐπειδὴ ἐνῶ ἔξῃ ἢ κόμησε τ' Ἀλικία ἡ μήτηρ τοῦ Σαιντιβέρ, ἦτον εἰς τὸ φρούριόν τῆς, καὶ ἠξεύρε τὰς πλείων μυστικὰς διεξόδους. Τὴν ἐπαύριον ἠρῶσαν τὴν ἀνωφελεῖ ἐκστρατείας των, καὶ μετὰ τινὰς ἡμέρας ἐπέστρεψαν μετὰ τὴν ἄλθηραν βεβαιότητα, ὅτι αἱ ἐρευναὶ τῶν ὑπῆρξαν μάταιαι.

Ὁ Λεοπόλδος ἐκατόικει τότε εἰς τὸ φρούριον, καὶ μετὰ

ὅτι ἡ κοινωποίσις τῆς ἀνακωχῆς τῶν Μεδιολάνων ἦτον ἐργον τετελεσμένον καθ' ἠνέποχὴν ὁ Κάρολος Ἀλβέρτος καὶ ἡ Αὐλὴ τῆς Αὐστρίας ἀπεδέχθησαν τὴν Ἀγγλογαλλικὴν μεσολάβησιν ὅτι ἡ μεσολάβησις αὕτη δὲν δύναται νὰ ἐγὼ ἀποτελεσθῆσιν ὅπως ἀποδορομικὸν ἐπὶ τῶν συμβάσεων τῆς ἀνακωχῆς, καὶ ὅτι ἡ Αὐστριακὴ κυβέρνησις παραδέχεται μὲν τὴν ἀρχὴν τοῦ νὰ μὲνωσι τὰ πράγματα εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν μέχρις ὅτου ἀρχίσωσιν αἱ διαπραγματεύσεις μετὰ τῶν μεσολαβουσῶν δυνάμεων, ἀλλὰ καθόσον ἐκτανόντῃ τοῦτο διὰ τῆς ἀνακωχῆς, καθ' ἣν τὰ διαμαχόμενα μέρη ἐμελλον νὰ καθέξωσι εἰς αὐτὰς χώρας τὰς ὁποίας κατεῖχον πρὸς τῆς ἐκρήσεως τοῦ πολέμου. Τούτων δὲ οὕτως ἐχόντων, ἔχει τὸ δικαίωμα ἡ Αὐστρία νὰ ἐπιβῆλῃ εἰς τὴν Ἑνετιάν τοὺς ὅρους τῆς ἀνακωχῆς, δι' ὧν ὁ βασιλεὺς Κάρολος Ἀλβέρτος ὡρελήθη σημαντικώτατα.

Ὡς ἀπάντησις τοῦ ὑπουργείου τῆς Βιέννης περιστρέφεται εἰς τὰ ἐπόμενα.

Ὁτι ἡ κοινωποίσις τῆς ἀνακωχῆς τῶν Μεδιολάνων ἦτον ἐργον τετελεσμένον καθ' ἠνέποχὴν ὁ Κάρολος Ἀλβέρτος καὶ ἡ Αὐλὴ τῆς Αὐστρίας ἀπεδέχθησαν τὴν Ἀγγλογαλλικὴν μεσολάβησιν ὅτι ἡ μεσολάβησις αὕτη δὲν δύναται νὰ ἐγὼ ἀποτελεσθῆσιν ὅπως ἀποδορομικὸν ἐπὶ τῶν συμβάσεων τῆς ἀνακωχῆς, καὶ ὅτι ἡ Αὐστριακὴ κυβέρνησις παραδέχεται μὲν τὴν ἀρχὴν τοῦ νὰ μὲνωσι τὰ πράγματα εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν μέχρις ὅτου ἀρχίσωσιν αἱ διαπραγματεύσεις μετὰ τῶν μεσολαβουσῶν δυνάμεων, ἀλλὰ καθόσον ἐκτανόντῃ τοῦτο διὰ τῆς ἀνακωχῆς, καθ' ἣν τὰ διαμαχόμενα μέρη ἐμελλον νὰ καθέξωσι εἰς αὐτὰς χώρας τὰς ὁποίας κατεῖχον πρὸς τῆς ἐκρήσεως τοῦ πολέμου. Τούτων δὲ οὕτως ἐχόντων, ἔχει τὸ δικαίωμα ἡ Αὐστρία νὰ ἐπιβῆλῃ εἰς τὴν Ἑνετιάν τοὺς ὅρους τῆς ἀνακωχῆς, δι' ὧν ὁ βασιλεὺς Κάρολος Ἀλβέρτος ὡρελήθη σημαντικώτατα.

Ἡ ὑπὸ τοῦ ἀρχιστρατήγου Ραδέσκυ καὶ τοῦ βασιλέως Καρόλου Ἀλβέρτου συμφωνηθεῖσα ἀνακωχὴ, παρετάθη εἰς τεσσαράκοντα ἔτι ἡμέρας.

Ὁλόκληρον τὸ Σικελικὸν ἔθνος ἐκινήθη καὶ διοργανίζεται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως. Λέγεται ὅτι πλησίον τοῦ Παλέρμου εὑρίσκονται 30 χιλιάδες ἄνδρες ἔτοιμοι εἰς πόλεμον, καλῶς ἐπλισμένοι καὶ στρατηγούμενοι ὑπὸ ἀρχηγῶν ἀγαπωμένων. Ἐκ τῶν συγκεντρομένων εἰς τὴν Μεσσῆν 25 περίπου χιλιάδων ἄνδρων, 10 χιλιάδες μόνον εἶναι εἰς κατάστασιν ν' ἀντιπαραταχθῶσι κατὰ τακτικὸν στρατοῦ.

Ἡ Μεσσῆνη, ἧτις εἶναι σωρὸς ἐρειπίων ἐγκαταλείφθη καθ' ὅλοκληρίαν ἀπὸ τοὺς προσιάτας τῆς καὶ τὸν λαόν.

Ἡ Τοσκῆνα ἡσυχάζει πρὸς τὸ παρόν. Καὶ ἡ Βοωνία ὡσαύτως ἡσυχάζει, ἐπαγρυπνούσης τῆς δημοσίου ἰσχύος. Ἐρυθλακίσθησαν πολλὰ ἄτομα, τὰ ὅποια διὰ τῶν κακουργημάτων τῶν κατετάραξαν τὴν κοινωσίαν ἐκεῖνην.

Δὲν ἐπανέρχεται πλέον εἰς Μοδέννην ἡ ἐμπιστοσύνη. Ὁ δουξ ἔθεσε δύο τηλεβόλα ἐμπροσθεν τοῦ παλατίου του, περιφρουρεῖται δὲ ἀπὸ πολυάριθμον ξένην φρουράν. Αἱ πόλαι τῆς πόλεως καὶ ἡ ἀκρόπολις κατέχονται ὑπὸ τῶν Αὐστριακῶν.

Ἐν Νεαπόλει τὸ ἀπὸ 17βρίου διάταγμα δι' οὗ ἀνεβλήθησαν αἱ βουλαὶ ἀνεγνώσθη καὶ ἠκούσθη ἡσύχως καὶ ἀξιοπρεπῶς παρ' ἀμφοτέρων τῶν βουλῶν.

Εἰς τὴν Ῥώμην ὑπάρχει ἡ μεγαλητέρα ἡσυχία.

ΒΛΑΧΙΑ.

Ὁ Ἐπίτροπος τῆς Πύλης Φουάτ Ἐρέντης, ἀφοῦ ἀπεπερίρθη εἰς διαφόρους συνδιαλέξεις του μετὰ τῶν Βλάχων καὶ τῶν ἐπιστημοτέρων πολιτῶν Βλάχων ἔλα τὴν συνδιαλλακτικὰ μέσα καὶ ἀπέτυχεν, εἰσέβαλεν εἰς Βουκορέστιον ἐπὶ κεφαλῆς στρατοῦ σογκειμένου ἐκ 5 ἢ 6 χιλιάδων στρατιωτῶν.

Οἱ Βλάχοι κατεῖχον ἓνα στρατώνα κείμενον εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο ἐξ οὗ ἐμελλεν νὰ διέλθῃ ὁ Ὀθωμανικὸς στρατός. Ἐδόθη δὲ μάχη αὐτόθι διαρκέσασα μίαν περίπου ὥραν, μετὰ τὴν ὁποίαν ὑψώσαντες οἱ ἐν τῷ στρατῶν τὴν λευκὴν σημαίαν ὑπέταχθησαν. Ἀριθμηθέντων δὲ τῶν φρουρηθέντων καὶ τραυματισθέντων, εὑρέθησαν Βλάχοι μὲν περὶ τοὺς 300, Ὀθωμανοὶ δὲ 40.

Λέγεται ὅτι οἱ Ὀθωμανοὶ στρατιώται ἀφοῦ εἰσῆλθον εἰς Βουκορέστιον ἐφέθησαν μετὰ τὴν συνήθη ὠμότητά των κατὰ τῶν κατοίκων. Ὁ δὲ Φουάτ Ἐρέντης ὑπεσχέθη νὰ κάμῃ ἀστηροτάτην περὶ τούτου ἀνάκρισιν καὶ νὰ δώῃ τὴν ἀνήκουσαν ἱκανοποίησιν.

Ὁ Ρωσικὸς στρατός συγκείμενος ἐκ 30 χιλιάδων στρατιωτῶν εἰσῆλθεν εἰς τὴν Βλαχίαν διὰ τοῦ Φωξάνιου. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ στρατοῦ τούτου προεκήρυξεν ὅτι, κατὰ τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ἐντολήν εἰσῆλθον εἰς τὴν Βλαχίαν, διὰ νὰ καταπαύσῃ τὴν ἀναρχίαν, νὰ περιστέλλῃ τὴν ἐπαναστατικὴν ὄρμην τοῦ λαοῦ καὶ νὰ ἀποκαταστήσῃ τὰ πράγματα εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν.

Ὁ στρατηγὸς τῶν Βλάχων Μαγιέρος συνήροισεν εἰς τὴν ὄρμ τῆς μικρᾶς Βλαχίας ἱκανὴν στρατιωτικὴν δύναμιν, ὃ δὲ Φουάτ Ἐρέντης ἐπίτροπος τῆς Πύλης διέφυγεν κατ' αὐτοῦ 4500 στρατιώτας μετὰ 4 τηλεβόλα εἰς Κραϊσθάν πρῶ

τεύουσιν τῆς μικρᾶς Βλαχίας, διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν κυρίαν αὐτῆς ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Μαγιέρου.

ΔΙΑΦΩΡΑ

— Αἱ Α.Α.Μ.Μ. Ὁ Βασιλεὺς μετὰ τῆς Βασιλείσεως τὴν παρελθούσαν τρίτην ἐμελλον νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὰς Ἀθήνας ἐκ τῆς περιόδου των.

— Διαρκούτης τῆς Βατικῆς ἀπουτίας, δὲν συνέβη εἰς τὴν πρωτεύουσάν μας μὲν ἄξιον λόγου.

— Ἡ χολέρα ἐπαυσε σχεδὸν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ τὴν Σμύρνην, παρεκτὸς τεσσάρων νέων κρουσμάτων συμβάντων ἐν Σμύρνῃ μεταξύ οἰκογενειῶν τινων ἐκ Βρούλων προελθουσῶν καὶ ἐκεῖ κατοικησασῶν.

— Εἰς ὄλον ἐν γένει τὸ Ἑλληνικὸν κράτος ἄκρα ὑπάρχει πρὸς τὸ παρόν ἡσυχία.

— Τὸ ἐμπόριον τῆς πόλεως μας ἐκινήθη ἐσχάτως σημαντικώτατα ἕνεκα τῆς ἐποχῆς καὶ τῆς ἐν τῇ Ἑλλάδι ἐπικρατούσης ἡσυχίας.

— Εἰς Βιέννην συνέβη ἐσχάτως αἱματηρὰ στάσις ἕνεκα τοῦ ὅτι ἡ ἐξουσία εἶχε διατάξει νὰ ἐκστρατεύσωσιν ἐκεῖθεν κατὰ τῆς Πέστας πρωτεύουσας τῆς Ὀγγαρίας δύο τάγματα πεζικοῦ, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ τιμωρηθῇ ὁ φόρος ἐνὸς ἐκτάκτου ἐκεῖ ἀπεπταμένου της, τὸν ὁποῖον ὁ λαὸς ἐφόρευσε.

Τὸ ἐν Βιέννῃ Ὀγγαρικὸν κόμμα πληροφορηθὲν τὸ μέτρον τοῦτο τῆς ἐξουσίας παρωργίσθη, ἐρέθητε τὸν λαόν καὶ ἐντεῦθεν ἐδόθη ἀφορμὴ εἰς αἱματηρὰν συμπλοκὴν μετὰ αὐτοῦ, τοῦ στρατοῦ καὶ τῆς ἐθνοφυλακῆς. Ὁ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς διέταξε τὸ πυροβολικὸν σῶμα νὰ πυροβολήσῃ διὰ τῶν κανονίων κατὰ τοῦ πλήθους, τοῦτο δὲ ἐξηγηριώθεν ἔτρεξεν ὀρηκτικῶς εἰς τὸ τοῦ ὑπουργοῦ τούτου παλάτιον, ἀλλ' ὃ ὑπουργὸς ἐκρύβη. Τὸ ἐξηγηριωμένον ὄμως πλήθος εὗρον αὐτὸν κεκρυμμένον τὸν ἐφόρευσε ὡς καὶ τὸν ὑπασιπιστήτου, καὶ ἐπομένως πρὸς περισσοτέραν περιφρόνησιν τὸν ἐκρέμαζεν εἰς κωδιωνστάσιον. Διαρκούτης δὲ τῆς σκηῆς ταύτης συνωδουμένος ὁ ἄυτοκράτωρ ἀπὸ ἱππικὸν σῶμα κατέφυγεν εἰς Λίντζ, μετὰ δὲ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ ἄυτοκράτορος, ἐνητχολεῖτο ἡ ἐθνοσυνέλευσις νὰ σχηματίσῃ κυβέρνησιν καὶ ὑπουργεῖον.

Τὰς ἀγγελίας ταύτας ἠρώσημεν ἐκ διαφόρων ἀλληλογραφιῶν τῆς Τεργέστης, καὶ ἐκ πληροφοριῶν τὰς ὁποίας ἐλάβομεν ἀπὸ ἐπιβάτας ἐκεῖθεν προελθόντας.

Ὑκολίαν μετὰ τὴν ὁποίαν τοὺς ἄφησε νὰ ἐμβῶσι καὶ τοὺς ἔδοσε τὰ κλειδιά ὅλων τῶν θυρῶν, ἐδείκνυσεν ὅτι ἡ κόμησσα τῶ ἐπροξέεινε ἀτιμίαν μετὰ τὴν ὑπόψιν τῆς, καὶ ὅτι τὸ παιδίον ἐμεινε φρουρημένον εἰς τὸ δάσος. Τὰ αἱματωμένα φορέματά του ἔδοσαν πιθανὴν ὑπόψιν, ὅτι τὸ σῶμα του ἐτάφη εἰς τὸ ἴδιον μέρος, ὅπου ἐπράχθη τὸ κακούργημα. Ἀλλ' ὅποισι δὴ ἔπειτα καὶ ἂν ἦτο τὸ θλιβερόν μυστικὸν τὸ ὑπόστον ἐκρυπτε τὴν τύχην τοῦ δυστυχοῦς Ἀρθύρου, ἡ κόμησσα ἀπολέσασα τὴν ὀλίγην ἐλπίδα, τὴν ὁποίαν εἶχεν εἰς τὸ νὰ τὸν μεταδῇ, ἔπεσε πάλιν εἰς τὴν πρῶτην μελαγχολίαν, καὶ μετ' ὀλίγον ἡ λύπη τις ὑψήθη ἐκτὴς θανατηφόρου θεβείας εἰδήσεως, ὅτι ὁ κόμης πρὸ πολλοῦ ἀπωλέσθη εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης.

Ὁ Ἐδουάρδος ἐπιστρέψας εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἔστειλε ταχυδρομῶν εἰς τὴν κόμησσαν, δι' οὗ τῆ ἠμῆρυσεν, ὅτι ὁ κόμης ἐμβῆκεν εἰς πλοιάριον καθ' ἣν ἡμέραν εἶχον ἀρχίσει αἱ ἐχθροπραξίαι ὅτι εἰδοποιηθεὶς θεβαίως ὅτι διελύθη ἡ ἀνακωχὴ, ἀρρηστὸ πλοιάριόν του καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν στρατόν ὅτι ἀφοῦ ἐβῆκε τὴν μάχην ἀρχίσασα ἤδη, δὲν ἠδυνήθη νὰ καταλάβῃ πάλιν τὴν θέσιν του, ἀλλὰ μαχόμενος πλέον ὡς ἀπλοῦς στρατιώτης, ἔπεσαν ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐχθρῶν. Τὸ ξίφος του καὶ ἓν δακτυλίδιον ἀδαμάντινον, τὰ ὁποία ξένος τις ἔφερον εἰς τὸ στρατόπεδον ἐβεβαίονα τὸ δυστυχὲς ἐκεῖνο συμβεβηκόσ. Ὁ ξένος οὗτος ζητῶν τὸ σῶμα ἐνὸς φίλου του, εὐρέθη τὸ ξίφος καὶ τὸ δακτυλίδιον, καὶ ἀπὸ τὰ ἔπλα καὶ τὰ ἐπὶ τοῦ ξίφους ἐγκεκαρυγμένα γράμματα ὑπωπτεύθη ὅτι εἶναι ἀξιωματικὸς τινος Ἀγγλοῦ καὶ ἐπειδὴ τὰ σῶματα ἐτάφησαν εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης, δὲν ἐδυνήθησεν νὰ εὕρωσιν τὸ σῶμα τοῦ ἀπλοῦς στρατιώτης, ὅ Ἐδουάρδος ἐπρόσφερον εἰς τοὺς Γάλλους ἀξιόλογα λύτρα διὰ τὸν κόμητα, ὑποθέτων ὅτι ἡ μάχη ἐκαταλήθη ὑπ' αὐτῶν ἀλλ' ἐκεῖνοι τὸν ἐβεβαίωσαν, ὅτι ὁ κόμης δὲν ἦτο εἰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ὑπωπτεύετο ὅτι ὁμοῦ μετὰ τοὺς ἄλλους νεκροὺς των, ἔθαψαν καὶ τὸν ἀνδρῆτον φίλον του.

Ἡ κομησσα ἔλαβε τὰς λυπηρὰς ταύτας εἰδήσεις μετὰ ἡσυχίαν, ἧτις εἶναι νάρκωσις τῆς ψυχῆς εἰς ἀπληγισμένην λύπην. Ἴδὸ δὲ δακτυλίδιον ἦτον ἐνέχυρον τοῦ ἔρωτος, τὸ ὁποῖον εἶχε δώσει εἰς τὸν κόμητα κατ' αὐτὴν τῆς ἀναχωρήσεως του τὴν ἡμέραν.

Ἐξ ἐκεῖνης τῆς δυστυχοῦς ἐποχῆς, τὸ πᾶν μετεβλήθη εἰς τὸ φρούριον Ἀβούρν διότι εἰς τὸ ἀσυλον ἐκεῖνο τῆς φιλοξενίας ἐπεκράτει ἐρημία καὶ μελαγχολία αἱ ὑψηλαὶ αἰθούσαι δὲν ἀντήχουν πλέον ἀπὸ τὰ τραγούδια τὰ ἐλαφρὰ πατήματα τοῦ χοροῦ δὲν ἐτόλμων πλέον νὰ τραῖξωσι τὴν θλιβερὰν λύπην, ἧτις ἦτο περιεχυμένη εἰς τὰς εὐρυχωρὰς ἐκεῖνους αἰθούσας καὶ αἱ ἡμέραι τῶν κατοίκων τοῦ φρουρίου, τὰς ὁποίας πρότερον διῆγον ἐν χαρᾷ καὶ εὐτυχίᾳ, ἦσαν ἡμέραι λύπης καὶ θαρρύων. Ἡ δὲ κόμησσα, ὑποταχθεῖσα μετὰ εὐσεβῆ ὑπόκλισιν εἰς τὴν τύχην ἧτις τὴν ἐπρόσμενε, ἰθεώρει μετὰ εὐαρεστον τινα θλίψιν, ὅτι τὸ κακόν, τὸ ὁποῖον ἐμελλεν νὰ δώσῃ τέλος εἰς τὴν ἄχαριν πλέον ζωὴν τῆς, προσέβαινε μετὰ βραδέα μὲν ἀλλὰ ἐβίβια βήματα.

Ἡ Ἐθελβίνα ἀνθίστατο εἰς τὴν λύπην τῆς μετὰ εὐγενῆ γεννασιότητα, ἐλπίζουσα ὅτι μελλει νὰ ἐλαττωθῇ καὶ ἡ λύπη τῆς μητρὸς τῆς. Ὁ δὲ Ἀλφρέδος, περὶλυπος καὶ τετραγυμένος, ἐπεριπλανῶτο ὀλοκλήρους ὥρας εἰς τὸ πυκνότερον μέρος τοῦ δάτους, παραδιδομένος εἰς τὴν αὐξουσαν ζέσιν τοῦ ἔρωτός του καὶ κλαίων πικρῶς τὰ δυστυχεῖς περιστατικὰ τῆς γεννησεῶς του ἀπεφάσιζε ν' ἀναχωρήσῃ γρήγορα ἀπὸ τοῦ φρουρίου καὶ νὰ ἀνακτήσῃ μετὰ τὸ ξίφος τὴν παλαιὰν δόξαν τῆς οἰκίας του, ἡ νὰ τελειώσῃ εἰς τὴν μάχην ζωὴν, τὴν ὁποίαν ἐμελλεν νὰ καταπικραίνῃ πάντοτε ἔως ἀπληγισμένως καὶ δυσφημισμένως ὄνομα. Ἐσχεδιάζε δὲ μυστρίους σκοπούς, χωρὶς νὰ δύναται ποτε νὰ ἐπιμείνῃ εἰς οὐδέν· ἦθελε μὲν νὰ προσφέρῃ ἑαυτὸν ὡς ἀπλοῦν στρατιώτην, διὰ νὰ ὑπὴρετῆ εἰς τὸν στρατόν, ἀλλ' ἐφοβεῖτο μήπως κινήσῃ εἰς ἐκ

δικήσιν τὴν μνησικακίαν τοῦ μονάρχου, ὅστις ἴσως ἐμίσει ἀκόμη τὴν μνήμην τοῦ πατρὸς του. Ἐἶχε δὲ ἀκούσει τὴν εἰδήσιν τοῦ θανάτου τοῦ εὐεργέτου του μετὰ βαθεῖαν λύπην καὶ μὲν ὅλον ὅτι παρήλθον ἑκτοτε τρεῖς ἔτη, ἔκλαιεν ἀκόμη ἐκεῖνον, ὅστις τῷ ἐχρησίμευεν ὡς πατὴρ, ὡς εὐεργέτης καὶ ὡς φίλος, τοῦ ὁποίου ἡ πρόωρος δυστυχία τὸν ἐστέρησεν ἀπὸ πάσαν ἐλπίδα ἐντιμοῦ βίου.

Ἡ Οὐρσουλίνα ἐγκαταλειμμένη εἰς τὴν δυστυχίαν τῆς, ἐφαινετο νὰ ἐλητμόνησεν, ὅτι ἦτο καιρὸς νὰ ἐξέλθῃ ὁ Ἀλφρέδος ἀπὸ ἐκεῖνον τὸν ἀργὸν καὶ ἄδοξον βίον. Ἀλλ' ἔπρεπεν ἀράγε αὐτὸς νὰ ζητήσῃ νὰ τὴν ἀποσπάσῃ ἀπὸ τὴν ἱεράν ἐκεῖνην λύπην, καὶ νὰ τῇ ἐμιλήσῃ περὶ τῆς καταστάσεως τῆς, ἡ, ἔπρεπε ν' ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τοῦ φρουρίου, χωρὶς νὰ δώσῃ οὐδένα λόγον τῆς ἀναχωρήσεως τῆς.

Ἐβλεπε καλῶς ὅτι ἡ Ἐθελβίνα εἰς τὴν ἀθωότητα τῆς πρῶτης πρὸς αὐτὸν κλίσεως τῆς, ἡγάπα τὸν σύντροφον τῆς παιδικῆς ηλικίας τῆς ἀλλὰ μὲν ὅλον ὅτι ἡ ἀγαπητὴ οἰκειότης τῶν πρώτων χρόνων των εἶχε πύσει διόλου, ἠδύνατο ἀράγε νὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ τὰ εἰς αὐτὴν ἀγνωστα αἰσθήματα τῆς, καὶ ἠδύνατο νὰ λητμόνησῃ τὸν μέγαν πλοῦτον τῆς, καὶ νὰ φανῇ τόσον μωρός, ὅστε νὰ ἐλπῆσῃ ὅτι θέλει τὴν ἀπολαύσει;

« Ὁχι, ἐφώνασε· μακρὰν ἐμοῦ ὁ στοχασμὸς οὗτος! Ποτε δὲν θέλω φανῆ εἰς τὴν Ἐθελβίναν ἐνοχος τῆς μικροπρεπειᾶς ταύτης. . . Ἐἶμαι πτωχός, καὶ εὐεργετημένος ἀπὸ τοὺς γονεῖς τῆς. . . Ἄ! Διατί δὲν ἐγενήθη εἰς ταπεινὴν καλύβην! τότε αἱ ἐπιθυμίαι μου δὲν, ἤθελον ἐξυψωθῆ ὑπεράνω τῆς τύχης μου ἡ δὲ ἐπικίνδυνος ὀραϊότης τῆς ἰσχυρᾶς καὶ πλουσίας Ἐθελβίνας δὲ ἠθέλεν ἐξάψῃ τὴν ἀλαζονικὴν μου ἐπιθυμίαν! »

Εἰς τοιαύτας σκέψεις ἐνασχολούμενος ὁ Ἀλφρέδος διῆγε τὰς δυστυχεῖς ἡμέρας τῆς, ἕως οὗ συμβεβηκὸς τι ἐνεψύχωσεν ὀπωσῶν τὰς ἐλπίδας του, καὶ τῷ ἀπέδοσε τὴν φυσικὴν του ζωηρότητα. (ἀκολουθεῖ).

Καταχωρούμεν εις τὸ φύλλον μας ὡς λίαν περίεργον τὸν ὑπὸ τοῦ κυρίου Λεόφρου Ρολλίν ἐκφωνηθέντα λόγον εἰς τὸ συμπόσιον τὸ ἐν Chalet δοθέν τὴν ἐπέτειον ἡμέραν τῆς κατὰ τὸ ἔτος 1792 ἐγκαθιδρυθείσης ἐν τῇ Γαλλίᾳ δημοκρατίας.

Πολίται!

« Ἀποτεινόμεναι πρὸς τὴν ἐπέτειον ἡμέραν τῆς 22 Σεπτεμβρίου 1792! πρὸς τὴν ἀξιοσημειώμενον ἐκείνην ἡμέραν, καθ' ἣν ἡ συνέλευσις τῶν τοῦ ἔθνους πληρεξουσίων προέκυψε τὴν δημοκρατίαν ἐντὸς τῶν ἰδίων ἀνακτόρων ὅπου τὴν προτεραίαν καθ' ἡμέραν τὴν βασιλείαν.

« Ναι, πρὸς τὴν δημοκρατίαν τὴν ὅποιαν ἐψήφισαν οἱ πατέρες ἡμῶν, καὶ τὴν ὅποιαν ἡμεῖς ἔχομεν ἀποστολὴν νὰ καταστήσωμεν εἰς αἰεὶ διαμένουσαν, παρέχοντες εἰς αὐτὴν θάσιν ἀκατάστρεπτον διὰ τῶν κοινωνικῶν θεσμοθεσιῶν ἐπεφυγμίαι.

« Πρὸς τὴν δημοκρατίαν, προστατευτικὸν δαίμονιον τῶν λαῶν, οἵτινες, ὡς ἡμεῖς, κραυγάζουσιν ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν (εὖγε!).

« Πρὸς τὴν δημοκρατίαν ἐδικουμένην τὰς ἀποκληρώσεις τῆς μεγάλης ἀνθρωπίνου οἰκογενείας, οἵτινες κατὰ τὸ ἡμέτερον παράδειγμα ὑψίστην τὴν δημοκρατικὴν σημαίαν καὶ παγιδεύονται ὑπὸ τῶν τελευταίων ἀντιπροσώπων τῶν γηραιῶν ἀριστοκρατιῶν (εὖγε!).

« Πρὸς τὴν δημοκρατίαν λέγω, πολίται, τὴν στερεομένην διὰ τῶν κοινωνικῶν θεσμοθεσιῶν, διότι ἡμεῖς αἱ ἐνταῦθα παρόντες συναισθησόμεθα ὅτι ἂν ὁ νομοθέτης δὲν ἐνεργήσῃ, ὡστε νὰ εἰσδῶσιν αὐτὴ θελήσει ἐντὸς τῶν νόμων καὶ τῶν ἠθῶν μας, θελομέν ἔχει τὸ ὄνομα μόνον καὶ οὐχὶ τὸ πρᾶγμα (εὖγε!). Καὶ θέλομεν εἶσθαι δυστυχεῖς ὡς οἱ πατέρες ἡμῶν, οἵτινες ἐπροσφύησαν μόνον, ἀλλὰ δὲν εἶδον πώποτε τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, οὐδὲ ἠδυνήθησαν νὰ πράξωσι, ἄλλο τι εἰμὴ νὰ μᾶς τὴν δακτυλοδεικίσωσιν (εὖγε!). Ἀναμιθελῶς θέλομεν μᾶς εἶπει ὅτι ὅλαι αἱ μωραὶ ἐλπίδες σας στηρίζονται ἐπὶ τοῦ συνεταριασμοῦ [Socialisme]. Οὗτος ὑπήρξεν ἀντικείμενον ἀρχαίας ἐριδος καὶ παρὰ τοῖς προγόνους ἡμῶν, οἵτινες ἀνταπερὶθῆσαν διὰ τῶν εὐεργετημάτων, τὰ ὅποια ἀπολαίσαμεν ἡμεῖς σήμερον.

« Οὐ συνεταιριασμός. . . . Ὅταν οἱ πτόγονοι ἡμῶν, διὰ νὰ ἀπδοθῇ εἰς τὸν ἄνθρωπον ἡ εὐγενὴς ἐξάκτησις ὅλων τῶν δυνάμεών του, ἐσχέθησαν νὰ καταρτίσωσιν τὴν πρὸς τὸν Θεὸν μοναστικὴν εὐχὴν [ἱεραϊσμόν], συνεταριασμὸς ἦτο τοῦτο ἡ πολιτικὴ; Ὅταν συμβιβαζόντες οὗτοι τὸν νόμον μὲ τὴν φύσιν ἐκαμῶν ὁμοιομορφῶν τὴν κατάστασιν ὅλων τῶν τέκνων ἰσοσταθμίζοντες διὰ τοῦ νόμου τὴν ἀνισότητά τῶν διαδοχῶν, συνεταιριασμὸς ἦτο τοῦτο ἡ πολιτικὴ; (εὖγε!) Ὅταν ἐναντίον τῆς παραφροσῆς τοῦ κλήρου καὶ τῶν εὐγενῶν, καθιέρωσαν τὴν ἰσότητα τῶν φόρων, καὶ ὁ ὕψιστος γνωρίζει μεταξὺ ποῶν δυσκολῶν, συνεταιριασμὸν ἔπραττον ἡ πολιτικὴ; Ὅταν καθήργησαν τὴν ὑποδύλωσιν τῆς βιομηχανίας συντρίψαντες τοὺς δεσμούς τῶν γηραιῶν συντεχνιῶν, συνεταιριασμὸς ἦτο τοῦτο ἡ πολιτικὴ; (εὖγε!) Ὅταν κητεργάσαν τὴν κληρικὴν καὶ τὴν δημοτικὴν ἰδιοκτησίαν καὶ τὴν τῶν εὐγενῶν, διὰ νὰ κάμωσιν ἐξ ὅλων αὐτῶν τῶν τεμαχιῶν τόσα ἐλευθερίας ὄργανα, συνεταιριασμὸς ἦτο τοῦτο; Ὁχι! ἀλλὰ δημοκρατία. (εὖγε!) Τίς εἶναι λοιπὸν ὁ τοσοῦτον ἄρων νομοθέτης ὅστις θέτων πολιτικὴν τινὰ ἀρχὴν δὲν θεμελιώνει αὐτὴν ἐπὶ τῶν κοινωνικῶν θεσμοθεσιῶν;

« Συνεταιριασμός; λοιπὸν εἶναι, ὅταν λέγωμεν ὅτι δὲν ὑπάρχει δημοκρατία ἄνευ δικαιώματος πρὸς τὴν ἐργασίαν; Ὁ λαὸς δὲν δύναται νὰ ὀνομασθῇ κυριάρχης ἐκεῖ ὅπου δὲν ὑπάρχει ὑπὲρ τῆς κοινωνίας, εἰμὴ καθήκον βοηθείας (ἐπευφημῶμαι). Ὁχι, ὄχι! τοῦτο δὲν εἶναι συνεταριασμός, εἶναι δημοκρατία. Καὶ ὅποια λέγωμεν, ὅτι ἀσφαλοῦν θεσμοθετεῖται πιστώσεως, καὶ ὅτι ἄνευ τούτων τὸ κεφάλαιον καταθιβρώσκει τρόπον τινὰ διὰ τῆς τοκογυφίας τοὺς βραγχιόνας τοῦ ἐργάτου, δὲν εἶναι συνεταριασμός, ἀλλὰ δημοκρατία (ἐπευφημῶμαι).

« Ναι, εἶναι δημοκρατία. Οἱ τῆς ἀληθοῦς δημοκρατίας ἀντίπαλοι συναισθησόμενοι ὅτι ἀφού ῥιζωθῆ αὐτὴ τοιοῦτοτρόπως ἐπὶ τῶν ἠθῶν τοῦ τόπου, δὲν εἶναι δυνατόν πλέον ν' ἀνατραπῇ, δυνάμει εὐλαταῦτα συνεταριασμὸν καὶ διὰ νὰ ἐπιφέρωσι φόβους συγγένοι, δύο πράγματα ἐντελῶς διακεκριμένα τὸν συνεταριασμὸν καὶ τὴν δημοκρατίαν ἐφηρμοσμένην (εὖγε). Ἐνωρίζομεν τὰς γηραιὰς ταῦτας μεθόδους. Μήπως οἱ ἰησοῦται εἰς ἄλλην ἐποχὴν ἀφού ἀρηθρῆ ἀπ' αὐτῶν τὸ προσωπίδι δὲν ἐκραυγάζον κατὰ ἀθείας, ὡς καὶ οἱ μοναρχικοὶ τοῦ ἔτους 1781, κατὰ τοῦ περὶ γεωδαισίας νόμου; (ἐπευφημῶμαι).

« Εὐχάριστος ἀπέχω τοῦ ν' ἀποδείξω τὴν συστηματικὴν

κὴν σύγχυσιν τὴν ὅποιαν ἐπιφέρουν μεταξὺ τοῦ συνεταριασμοῦ καὶ τῆς δημοκρατίας οἱ πολέμιοι τῆς δημοκρατίας. Αὕτη ἡ αἰδῖος τῶν λέξεων κατὰ χρεῖς ἀποδεικνύει τὴν ἀδυναμίαν των, καὶ τὴν ἀνάγκην εἰς τὴν ὅποιαν καθήντησαν τοῦ νὰ κλίνωσιν τὸν ἀυχένα ἐνώπιον τῆς μεγάλης τοῦ λαοῦ θελήσεως καὶ νὰ σέβωνται καὶ αὐτὴν τὴν ἰδίαν λέξιν, ἧ: ὁ λαὸς ἠτάπαθη τὴν νίκην τοῦ τῆς 24 Φεβρουαρίου (εὖγε!). Αὕτη ἡ ἐφηρμοσμένη δημοκρατία, ἧτι: πρέπει νὰ εἰσδῶσιν εἰς τοὺς νόμους καὶ νὰ ἐπιφέρῃ εἰς ἀμφοτέρας ἰσοσταθμίαν ἀξιοπρεπέας καὶ εὐμερείας, τί ἀπαιτεῖται διὰ ν' ἀποκτηθῇ; Απαιτεῖται ἔνωσις, τόλμη καὶ ἀκατανίκητος θέλησις. (εὖγε) ἀπαιτεῖται προσέτι ὀφθαλμὸς εἰς μεγάλας θυσίας. (εὖγε) Καὶ ἐν πρᾶγμα λοιπὸν τοῦ κόσμου τότε δὲν θέλει δουλεῖν ἢ μᾶς ἐμποδίσῃ ἀπὸ τοῦ νὰ ἀποκτήσωμεν αὐτὴν πραγματικῶς· τὸ ἐπιναλέγω πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς οἵτινες μ' ἔλθιν τὴν διπροσωπίαν, τὴν διαφθορὰν καὶ τὰς ἐπιπεσορευμένας τῆς μοναρχίας δυνάμεις ἀπεκνήσωμεν τὸ ὄνομα αὐτῆς. Λίαν ἄρρονες εἶναι ὅσοι θέλουν ἐμβάλλει πρὸς κομμα. Καὶ δὲν εἶδον ἔως τὸ ἀξιοθαύμαστον δράμα τῆς 24 Φεβρουαρίου, καθ' ἣν ἡ προσωρινὴ κυβέρνησις ὑπῆρξε διεφυγμένη τῆς ἀπειροῦ φωνῆς τοῦ ὀπισθενήσαντος λαοῦ, ὅστις εἰς πάντα βραδύοντα ἐφαίνετο ὅτι ἔλεγε: Θέλομεν νὰ προκηρυχθῇ τὸ δημοκρατικὸν πολιτεύμα ἐν καὶ ἀδιαίρετον, καὶ οὐδὲν ἄλλο. Πᾶσα ἄλλη λέξις δύναται νὰ τείνῃ εἰς τὸ νὰ τὸ περισοιχίσῃ ἀπὸ μοναρχικῆς θεσμοθεσίας, καὶ ἡμεῖς δὲν θέλομεν πλέον ν' ἀπατώμεθα (ἐπευφημῶμαι)

« Οὕτω λοιπὸν τὰ πρὸς τὸν σκοπὸν τούτου ἀπαιτούμενα εἶναι ἀναμνησις τῆς κατὰ τὴν 24 Φεβρουαρίου θελήσεως τοῦ λαοῦ, ἔνωσις, τόλμη καὶ ἀρρωσιωσις. Διὰ τούτων ὁ τόπος θέλει καταστῆ μέγας, καὶ ἡ δημοκρατία ἀνίκητος.

« Ναι, ἀδελφοί, ἔνωσις! Φῶ! Οἱ πατέρες ἡμῶν ὑπέπεσον εἰς ἐλλείψεις ἐνίστου, ἡμεῖς λοιπὸν ἄς προφυλαχθῶμεν διὰ νὰ μὴ προσκρούσωμεν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σκοπέλου. Ὑπάρχουν τινες βραδυποροῦντες εἰς τὴν ὁδὸν τῆς προόδου, ἄνθρωποι ἔχοντες ἐμπιστοσύνην, οἵτινες ἦτον ἐκπλήττονται διὰ τὰς παρεκτροπὰς τῆς ἐξουσίας, τὴν ὅποιαν δὲν φοβούνται νὰ κλονίσωσιν ἢ πεποίησιν τῶν τοιοῦτων εἶναι ἀξιοσεβίστους, διότι οὐδεὶς δύναται ν' ἀμφιβάλλῃ περὶ τοῦ πατριωτισμοῦ των, καὶ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ θέλουν ἀνοιχθῇ Ἀλλ' ἡμεῖς ὡς σταθερώτεροι, ἄς μὴ βραδύνομεν τὴν πορείαν μας, καὶ αὐτοὶ τότε θέλουν διπλασιάσαι τὴν ἰδίαν των, διὰ νὰ συυβαδίσωσι μεθ' ἡμῶν. Ναι, ὑπομονή, καὶ ἐὰν αὐτοὶ δισταζώσι, τοῦτο συμβαίνει διότι τοὺς φοβίζουσιν δεικνύοντες, πέριξ αὐτῶν κινδύνους.

« Κινδύνους! Καὶ ποῖους; Τίς ἀντιποιούμενος τὸν θρόνον; (pretendants) τοὺς βασιλικούς; Ναι, ἐπικινδύνους ἴσως, ἐνόσω δὲν θελήσωμεν νὰ ἐνεργήσωμεν εὐελκρινῶς ἐπὶ τῆς δημοκρατίας· ἀλλὰ καθ' ἣν στιγμὴν θέλομεν ἀποφασίσαι τοῦτο, θέλουν καταστῆ ἄφαντοι εἰς τὴν νοσὴν τοῦ λαοῦ. (εὖγε)

« Οἱ ἀντιποιοῦμενοι οὗτοι τί δύνανται νὰ εἰπωσιν πραγματικῶς; Ὅτι θέλουν τὴν μοναρχίαν; Πῶς! Θείλων εἰπεῖ τοῦτο εἰς λαὸν ὅστις ἐν διαστήματι 18 ἐτῶν κατέστρεψε δις τὴν μοναρχίαν, καὶ ὅστις κατὰ τὸ ἔτος 1830 ἀπέδιωξε δύο γενεὰς ἀντιποιοῦμενων καὶ ἄλλας δύο κατὰ τὸ ἔτος 1848; Ὁ λαὸς οὗτος δὲν ἔχει πλέον τὴν αὐτὴν καρδίαν, τοὺς αὐτοὺς βραγχιόνας καὶ τὰ αὐτὰ ὄπλα; (ἐπευφημῶμαι).

« Ὁχι, ὄχι! Δὲν θέλουν εἰπεῖ τοῦτο, ἀλλὰ θέλουν λαλήσαι πρὸς τὸν λαόν περὶ τῶν θυσιασθέντων συμφερόντων του καὶ τῶν παραγνωρισθέντων δικαιωμάτων του. Καὶ ἂν μετὰ τοῦτο ἐπικυρωθῶσι τὰ δικαιώματα τοῦ λαοῦ, καὶ προστατευθῶσι τὰ συμφερόντά του ἀπὸ δημοκρατικῆν εὐελκρινὴ καὶ ἀληθῆς δημοκρατικῆν, ἐν ἐνόματι τίνος ἰδέας θέλει δουλεῖν ἢ ὁμιλήσῃ ὁ ἀντιποιοῦμενος; Τίς θέλει εἶθαι ὁ μοχλὸς ἢ τὸ στηρίγμα τῆς; Οὗτος δὲν δύναται νὰ ἦναι εἰμὴ ἀπλῶς πολιτικὸς ὑποχρεωμένος νὰ ἀπολεσθῇ ἄσιμος ἐν τῷ μέσῳ κοινοῦ πλήθους, ἐπιζῶν ὀλιγώτερον παρὰ πάντα ἄλλον, διότι ὀλιγώτερον παρὰ πάντα ἄλλον ὑπῆρέτησε (ἐπευφημῶμαι).

« Οὕτω λοιπὸν οὐδεὶς κίνδυνος ὑπάρχει, ἀρκεῖ μόνον νὰ θελήσωμεν νὰ σκῆψωσι μετ' ἡμῶν σταθερὰν καὶ βωμολέαν τὸ αὐτὰ τῆς δημοκρατίας. Ἀλλ' ἐάν βέλουν νὰ τὸν ψύσωσιν ἀρρωτιγῶς μόνον, τότε εἶναι κίνδυνος, διότι δὲν δύναται αὕτη νὰ ῥιζωθῇ θαθῶς. Λοιπὸν πολίται, παρουσιάζεσθε τότε φυσικῶ τῷ λόγῳ τὸ εἶς; Ζήτημα. Τί ἐπραξαν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἀπὸ τῆς 24 Φεβρουαρίου; (πολυαριθμοῦσθε ναί. Μηδέν! Μηδέν!)

« Τί ἐπραξαν! Κατὰ πρῶτον ἐσκῆψθησαν ὅτι ἡ κατάργησις τοῦ φόρου τοῦ ἀλατός ἦτο χάρις ὀφειλομένη εἰς τὴν κοινὴν γνώμην, ἧτις ἦτον ἑτοιμὸς ν' ἀποκτήσῃ ταύτην καὶ πα-

ρὰ τῆς Μοναρχίας· ὀλιγόημερος ἀπάτι, διότι πρόκειται ἦδη νὰ ἐπιβληθῇ ἐκ νέου ὁ φόρος οὗτος.

« Ἐπροσπάθησαν νὰ προσφέρωσι μεγίστην ὑπηρεσίαν εἰς τὴν δημοσίον υγίαν καταστρέφοντες τοὺς φόρους ἐπὶ τῶν ἐισαγομένων εἰς τὴν πόλιν καὶ τῶν ποτῶν, δύο φόρους μεγάλους βαρύνοντας τὸν πένητα. Ἀλλὰ σήμερον ἐκ νέου λαμβάνουσιν τοὺς φόρους τούτους (Τούτο εἶναι ἀλήθης).

« Ὁ δὲ γεωργός, ὁ ὅποιος μεταξὺ τῶν σκληρῶν ἀπαιτήσεων τῆς γῆς καὶ τῶν σκληροτέρων τοῦ κεφαλαίου, ὅστις δὲν ἔχει κἀμίαν σχέσιν μετὰ τοῦ κράτους καὶ τῆς πολιτικῆς, εἰμὴ διὰ τοῦ μέσου τῶν ἐισπρακτῶν, τί θέλει σκεφθῆ περὶ τῆς δημοκρατίας, ἧτις ἐν μέτρῳ τῆς εἰρήνης ζητεῖ παρ' αὐτοῦ βαρύτερον φόρον; (Ναι, ναί, κάλλιστα!)

« Ἴδὲ τί ἐπραξαν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἀπὸ τῆς 24 Φεβρουαρίου! Ἐνωρίζω κάλλιστα, ὅτι ἐνίστου ἔδραμον πρὸς βοηθείαν του, ὅτι ἐνίστου ἐβροῦσαν εἰς τὴν πενίαν του ἑκατομμύρια τινὰ τίτλοι βοηθείας· ἀλλὰ τί σημαίνουν ταῦτα πάντα συγκριόμενα μετὰ τὰς μεγάλας θεσμοθεσίας περὶ πιστώσεως, συνδεδεμένου, ἀμοιβαίων βοηθημάτων, ἐργαλείων πρὸς ἐργασίαν τὰς ὁποίας ἔπρεπε νὰ εἰσαζῶσιν (εὖγε);

« Ὁχι, ὄχι! Δὲν ἐπραξαν μὴδὲν ἐλευθερίου, μὴδὲν γόνιμον, μὴδὲν ἀληθῶς δημοκρατικόν· ἀλλ' ἐβλάδιαν πάντοτε τὴν αὐτὴν γηραιὰν πορείαν τοῦ παρελθόντος (ἀληθῶς! ἀληθῶς!)

« Καὶ τί ἀποκρίνονται; Τὸ κράτος εἶναι πτωχόν, ἡ δημοκρατία δὲν δύναται νὰ κάμῃ τοιαύτας θεσμοθεσίας δι' ἢ λειψίην χρηματικῶν. Ὁμολογῶ ὅτι δὲν ἐνόησα πώποτε κατὰ ἡλίαν ταύτην τὴν πρόβασιν εἰς χώραν εὐφορὸν καὶ ἰσχυράν ὡς ἡ Γαλλία. Ἐγὼ δὲ λέγω ὅτι αἱ πηγαὶ εἶναι ἀμέτρηται, καὶ ὅτι πρέπει νὰ γνωρίζη τις νὰ κατασκευάσῃ τοὺς ἀναγκαίους σωλήνας διὰ νὰ φέρῃ τὰς πηγὰς ταύτας πρὸς τὸν θησαυρὸν καὶ ἐκεῖθεν νὰ τὰς διοχετεύσῃ μέχρι τοῦ πένητος. Ἀλλ' ὁ τόπος δὲν ἦτον ἀράγε ἐξηφανισμένος ἀπὸ τὰς ἀρροσύννας τοῦ Λουδοβίκου ΙΔ καὶ ἀπὸ τὰς δαπάνας τῶν αὐλῶν τοῦ Λουδοβίκου ΙΕ καὶ τοῦ Λουδοβίκου ΙΣΤ; Καὶ ὅμως ἡ πρώτη ἐπαναστάσις πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ μεγάλου ἔργου τῆς ἀνεκλιτήθη ἀράγε εἰς τὴν πορείαν τῆς ἐνεκα χρηματικῶν ζητημάτων;

« Προτείνουσιν ὅτι μετὰ τὰς ὑπερμέτρους θυσίας τῶν ἐπαναστατικῶν μας πολέμων συνέστη ἡ αὐτοκρατορία, ἧτις διὰ τῶν θεδισμένων ἀπαιτήσεων καὶ τῶν ἐκτάκτων φόρων πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς χώρας ἐξήντησε τρόπον τινὰ ὅλας τὰς πηγὰς αὐτοῦ. Πιστεύομεν τοῦτο τοῦ ἀχίτου, καὶ μοιλοῦται μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς νομιμότητος εὐρεῖν ἡ Γαλλία πρὸς πληρωμὴν τοῦ λύτρου 1500 ἑκατομμύρια, καὶ μετ' ὀλίγον καιρὸν ἔπειτα ἤρπασεν ἡ μοναρχία ἐκ τῆς Γαλλίας ἐν δυσκατομμύριον πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀριστοκρατίας (εὖγε).

« Ἐάν δὲ ἡ Γαλλία μὲ τοὺς ἐλευθερίου καὶ εὐφόρου μαστὸύς τῆς ἐδυνήθη νὰ εὖ: ἡ ποσότητος σχεδὸν μυθῶδεις, διὰ νὰ πληρώσῃ τὴν ἦτταν τῆς καὶ τοὺς μεταναστεύσαντας, δὲν δύναται νὰ θρέψῃ τοὺς ἐργάτας; (ἐπευφημῶμαι).

« Ὁχι, τοῦτο δὲν εἶναι δυνατόν. Τὸ χρηματικὸν σύρεται καὶ κρύπτεται. Τὸ χρηματικὸν δὲν ἐλλείπει, οὐδὲ δύναται νὰ ἐλλείψῃ. Σκεφθῆτε καλῶς περὶ τούτου· τριάκοντα ἔτη διήρουμεν ἐν εἰρήνῃ, καὶ μ' ὅλην τὴν ζήτην τῆς ἐργασίας τὴν ἐπελθοῦσαν ἀπὸ τῆς 24 Φεβρουαρίου, χρηματικὸν ὑπάρχει (Ναί! Ναί!). Εἰς τὰ οἰκονομικὰ λοιπὸν μέτρα ἐνυπάρχει τὸ ἐρικτόν τῆς εὐρέσεως του ἐκεῖ ὅπου εἶναι κεκρυμμένον, ἐκεῖ ὅπου κατέστη ἀτομικόν.

« Καὶ πῶς! Ἡ Γαλλία δὲν ἔχει ὄσους πόρους ἔσχει ἡ Ἀγγλία διὰ νὰ καταπολεμήτῃ τὸν ἠπειρωτικὸν ἀποκλεισμόν ἢ νὰ ἐπιστηρίξῃ τὸ ἔμποριόν τῆς! Ἡ Ἀγγλία ἐδυνήθη νὰ μισθώσῃ καθ' ἡμῶν ἐξ ὑμμαχίας ἀναγεννωμένας, ἢ ἐξήγαγεν ἀπὸ τῆς γῆς ἑκατομμύρια ἀνδρῶν καὶ ὄπλων. Ἐδυνήθη νὰ καταβληθῇ τὸ δαίμονιον τοῦ Ναπολέοντος καὶ νὰ ἐξαντλήτῃ μέχρι τελευταίας βράνης τὸ αἷμα ἀπὸ τὰς φλέβας μας κατὰ τὸ ἔτος 1815, καὶ ἡ Γαλλία ἀληθῶς πλουσιώτερα δὲν δύναται νὰ εὖ: ἡ χρήματα διὰ τὸν ἐργατικὸν λαόν τῆς; Ὁχι τοῦτο εἶναι ἀδύνατον καὶ ὅσοι μεταχειρίζονται τοιαύτας ἐκφράσεις εἶναι συκοφάνται τοῦ τόπου (μεγάλα ἐπευφημῶμαι).

« Πιστεύσατέ μοι, πολίται, ὁ ἀληθῆς κίνδυνος εἶναι ἡ πενία, ἡ ἐλλείψις τῆς ἐργασίας καὶ ἡ τοῦ ἐμπορίου ἀτονία. Ἐἴναι ἡ ἀρχαία ἐξίς ὡς πρὸς τὰ οἰκονομικά. Τὸ ζήτημα λοιπὸν εἶναι τοῦτο καὶ οὐχὶ ἄλλο (Ναί, Ναί) Τὸ ζήτημα τοῦτο δύναται νὰ τροποποιηθῇ καὶ νὰ χειροτερευθῇ, ἐάν ἡ Γαλλία εὐελκρινῶς δημο- (ἡ συνέχεια εἰς παράρτημα)

κρατική δὲν ἔθελεν εὐρεῖ τρόπον νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὸ δυστυχές τοῦτο βάρβαρον διὰ τινος μεγάλου μέτρου. Δέκα μέτα ἐπροτάθησαν ἀντὶ ἐνός. Ἡ ὑποθηκική τράπεζα, τὰ προεξοφλούμενα γραμμάτια τῶν φόρων καὶ τόσα ἄλλα. Ἄλλὰ πρέπει νὰ εὐρεθῇ τὸ μυστήριον δι' οὗ νὰ καταστῇ διὰ τῆς δημοκρατίας εὐτυχῆς ὁ λαὸς καὶ τὸ ἔθνος μέγα. Καὶ οὐ μόνον νὰ βοηθήσῃ ἡ δημοκρατία τὴν ἐσωτερικὴν δυσχέρειαν, ἀλλὰ νὰ ἔχῃ καὶ πόρος ὥστε νὰ ὑπερασπισθῇ ἐξωτερικῶς τὰς περιἀδελφότητος καὶ ἀπελευθερώσεως ἀρχάς της· ἄλλως πᾶσα σκιά κινδύνου δύναται νὰ μεγαλυθῇ καὶ νὰ διακυβεύσῃ τὴν δημοκρατίαν. Ματαίως λοιπὸν λέγουν ὅτι ἐλλεῖπει χρηματικών. Ἔστέ δὲ βέβαιοι, ὅτι ἐλλεῖπει μᾶλλον ἀνὴρ ἐπιχειρηματίας καὶ τολμηρὸς διὰ νὰ εὐρῇ χρήματα (Ναί, ναί. Τοῦτο εἶναι ἀληθές). Εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι οἱ πατέρες μας ἔζων μηχανευόμενοι, ἀλλ' οὕτω ζῶσιν αἱ ἐπαναστάσεις, καὶ ἐπομένως τί θλάπτει; ἀρκεῖ νὰ ζήτῳσιν καὶ νὰ σώτῳσιν τὴν ἀνθρωπότητα (ἐπευφημῖαι). Ἀπὸ τοῦ Νέκερ μέχρι τοῦ Καμβῶν πόσοι ἐντιμοὶ οἰκονομικοὶ ἀνεφάνησαν· ἀλλὰ βαδίζοντες ἐπὶ τῆς γηραιᾶς ὁδοῦ τοῦ παρελθόντος ματαίως ἐπροσπάθησαν νὰ ἐξοικονομήσωσι τὰς ἀνάγκας τῆς ἐπαναστάσεως. Ὁ Καμβῶν ἐφθασε τέλος πάντων. Οἰκονομολόγος περίφημος· ἀλλὰ μέγας πολίτης μὴ θεωρῶν εἰμὴ τὸν σκοπὸν, καὶ ἔχων τὴν τόλμην τὴν εἰς τὴν κατάστασιν ἐκείνην ἀρμόζουσαν, ἐδυνήθη νὰ σώσῃ τὴν δημοκρατίαν. Δὲν θέλομεν εὐρεῖ ἕνα ἄλλον Καμβῶν! (εὐγε)

« Λέγω πολῖται, ὅτι ἡ Γαλλία ἔχει ἀνάγκην πόρων, διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ ἐντὸς τῶν συμμάχων της τὰς περὶ ἐλευθερίας καὶ ἐξωτερικῶς τὰς περὶ ἀπελευθερώσεως ἀρχάς της. Ἡ καρδιά ὑμῶν δὲν σπαράσσεται, ὡς ἡ ἰδική μου, θεωρούντων τὴν Ἰταλίαν ἐγκαταλελειμμένην εἰς μόνην τὴν ἀδυναμίαν της ὑπὸ τὴν χεῖρα τῶν καταπιεζόντων αὐτήν! Ἄ! πόσον ἡ πορεία τῆς ἀνθρωπότητος εἶναι βραδεῖα, καὶ πόσον ἡδυνάμεθα νὰ ἐπιταχύνωμεν αὐτήν! Τρεῖς καὶ ἐπέκεινα αἰῶνες παρήλθον, ἀφοῦ ὁ Μακιαβέλλης στενάζων διὰ τὰ δυστυχήματα τῆς φιλιτάτης πατρίδος του, μᾶς τὴν ἐζωγράφει τηκομένην ἀπὸ τὴν προσδοκίαν ἐνός ἀπελευθερωτοῦ, μέλλοντος νὰ καταπαύσῃ τὰς κατεργημῶσεις τῆς Λομβαρδίας, τῆς Τοσκάνης καὶ τοῦ βασιλείου τῆς Νεαπόλεως! Ἐπεκαλεῖτο τὸν οὐρανὸν νὰ ἀνεγείρῃ ἐκδικητικὸν βραχίονα πρὸς ἀπελευθερώσιν της ἀπὸ τὸν ταπεινωτικὸν ζυγὸν τῶν ξένων! Ὁ βραχίον οὗτος ἡδύνατο νὰ ἦναι ὁ τῆς Γαλλίας, καὶ ἡ Ἰταλία εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ ἐλπίζῃ εἰς αὐτόν. Ἄλλ' ὁ βραχίον τῆς Γαλλίας ἔμεινεν ἀκίνητος (ἐπευφημῖαι).

« Ναί! Ἡ Ἰταλία εἶχε δικαίωμα νὰ ἐλπίζῃ τοῦτο, εἰς τι ἅμα ἤθελε κυριευθῇ τὸ Μεδιόλανον, ὁ στρατὸς μας ἔπρεπε νὰ διαβῇ τὰς Ἄλπεις. Ἄλλὰ τὸ Μεδιόλανον ἐκυριεύθη πρὸ πολλοῦ· τὰ τηλεβόλα ὅμως τοῦ στρατοῦ μας εὐρίσκονται, εἰς τοὺς στρατῶνας μας, τὰ δὲ πλοῖα τῆς Γαλλίας παρερῖσκονται ἀνάλγητα ἐνώπιον τῆς λεηλατουμένης Μεσοήνης. Τοῦτο, πολῖται, εἶναι ἄραγε δημοκρατικὴ πολιτικὴ, ἢ ἡπατήθημεν ὡς πρὸς τὴν χρονολογίαν; (ἐπευφημῖαι).

« Καὶ ἀπέναντι δὲ τῆς Γερμανίας, ἡ διαγωγή τῆς Κυβερνήσεώς μας μοι εἶναι ἐνεξήγητος.

« Τοῦτο εἶναι προφανέστατον· ἢ δὲν κατανοεῖ τὴν κίνησιν τὴν γινομένην πέραν τοῦ Ῥήνου, ἢ κακῶς ἐννοεῖ τὰ συμφέροντα τῆς Γαλλίας.

Τὸ μέλλον τῆς Γερμανίας ἀντιπροσωπεύεται ὑπὸ δημοκρατικῶν νέας, ἐνθέρμου καὶ θαρραλέας, θεωρούσης εἰς τὴν ἐνότητά τοῦ τόπου τὴν ἐλευθερίαν. Ἡ ἐνότης τῆς Γερμανίας εἶναι ἡ δημοκρατία τῆς Γερμανίας, καὶ ὁ λέγων δημοκρατίαν, λέγει συμπάθειαν ἀποκτηθεῖσαν ὑπὲρ τῆς Γαλλίας. Ἐρωτήσατε ἄλλους ὅσοι εἶναι καλῶς πληροφρημένοι νὰ σᾶς εἴπωσιν, ἂν δὲν εἶναι ἀληθῆς ἡ ἐκτίμησις αὕτη. Γνωρίζω κάλλιστα ὅτι δίδουν εἰς τὴν δημοκρατίαν ταύτην σχεδία εἰσβολῆς καθ' ἡμῶν· τοῦτο δὲ εἶναι πανουργία τῶν γηραιῶν ἀριστοκρατικῶν, διὰ ν' ἀπολέσῃ τὴν συμπάθειάν μας. Καὶ ἡ Ἄγγλία γελᾷ δι' αὐτὸ δραματίζουσα καὶ αὐτὴ τὸ μέρος της. Τὰ πράγματα λοιπὸν οὕτω συμβαίνουν ἐν τῇ Γερμανίᾳ, ὥστε δὲν θέλομεν πράξει τοῦ λοιποῦ μηδὲν, ὡς καὶ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, εἰμὴ ὑπὸ τὴν ἐπιρροήν τῆς Ἄγγλιας (Τοῦτο εἶναι ἀληθές)!

« Θέλω καταδείξει τοῦτο ἐκτενέστερον ἀλλαχοῦ. Ὁμιλοῦν δὲ ὅτι ἡ καρδιά μου θαλιῶς συγκινεῖται διὰ τὰς ἐσωτερικὰς πληγὰς! Τὰ δυστυχήματα ἅτινα πανταχόθεν μᾶς περιστοιχίζουσιν, εὐρίσκουν παρ' ἐμοὶ ἀλγεινοτάτην ἡχώ. Ἀλλὰ τοῦτο εἶναι κεκαλυμμένον ὑπὸ τὸν οἰκειακὸν πέπλον, καὶ πάσχουμεν οὕτως εἰπεῖν οἰκογενειακῶς. Ἐξωτερικῶς δὲ ἡ δόξα μας εὐρίσκειται εἰς τὰς χεῖρας τῆς Ἄγγλιας· ἐξωτερικῶς, συμμαχία μὲ τὴν ἀριστοκρατίαν ἐκείνην, πολεμίαν τῆς τύχης μας· ἐξωτερικῶς, συμμαχία μὲ τὴν κυβέρνησιν ἐκείνην, ἥτις ἐν διαστήματι 18 ἐτῶν ἐπέκειτο ὀλεθρῶς ἐπὶ τῶν συμφερόντων μας. Ἀρκοῦσι τοιαῦτα, τὸ κατ' ἐμὲ τὸ κηρύττω. (εὐγε!)

« Πρέπει λοιπὸν νὰ ἐπανορθώσωμεν εἰς ταῦτα. Εἴμεθα οἱ πλεῖστοι ἀρχαῖοι τρόφιμοι τῆς ἐλευθερίας. Ἄς ἀεθίσωμεν τὰς προτρυφίας μας. Ἄς ἐνώσωμεν τὰς δημοκρατικὰς διαφορὰς τὰς μᾶλλον ἢ ἥττον προωδευμένας. Ἐν μόνον πράγμα ἄς βλέπωμεν· ἄς μὴ ἀναπαυθῶμεν, οὐδὲ ἄς ἡσυχάσωμεν, ἕως οὗ ἡ πρὸς ὀλίγον ἀποπλανηθεῖσα τῆς εὐθείας ὁδοῦ δημοκρατία ἐπανέλθῃ εἰς αὐτήν (εὐγε). Ὅχι, ἄς μὴ ἡτυχάσωμεν· διότι ἂν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν δικαίως ἐπικαλούμενοι τὴν μνήμην τῶν πατέρων μας· «χαίρετε εἰς οἱ τὴν δημοκρατίαν ἐνθρονίσαντες» (καὶ ἄς προσέξωμεν καλῶς)· ἐάν δὲν ἀκολουθήσωμεν τὸ παράδειγμά των, καὶ ἐάν δὲν ἀποσιωθῶμεν ἐνθέρμως εἰς τὴν δημοκρατίαν, ὡς ἐκεῖνοι, δεικνύοντες ἀνικητὸν θέλησιν, ἄς φοβώμεθα μήπως οἱ ἀπόγονοί μας καταρσθῶσιν τὴν μνήμην μας, καὶ εἴπωσι πρὸς ἡμᾶς· «χαίρετε ἄνδρες τῆς 24 Φεβρουαρίου.»

Ἐ) Συντάκτης Θεμιστοκλῆς Προδρόμου.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΥΛΟΥ ΗΣΛΙΟΥ.